

Dan mladosti i rođendan druga Tita

U GRADU JE MAJ. I MAJSKA PROLJET. I RASPJEVANA MLADOST. I PJESMA. I RAZVIJENA ZNAMENJA NA ULICAMA... KAKO PRIJATNO DJELUJU RIJEČI I SLIKE I SILNO NOSE DUŠU I ČUVSTVA...

DANAS I UVIJEK KADA PROSLAVLJAMO OVAKVE PRAZNIKE U NAMA RASTE ŽIVOTNA RADOST I MISAO NA GRADITELJE OVOGA NAŠEG ŽIVOTA, MEĐU KOJIMA SU BILI I MLADI LJUDI, NAŠI PRETHODNICI...

Bilo nas je rođenih i poslanih u juriš na prsima majke. Prva je proljet bila s nama, a mirisali smo barut i pokolj... Umjesto mitraljeza nosili smo srce i znamenja po brdima. Vatre su naše bili osvećeni... Raspjevane pjesme naše bili su odredi i zborovi, korak po korak, ali nezadrživo... »Vidite li najljepšu četu (djevojačku) u jurišu!« Ponesoše nam dušu i čuvstva... Aleje su ostale za nama zasade crvenim karanfilima i bijelim ljiljanima. Auto-put bratstva i jedinstva — velik spomenik prisustva jedne mladosti.

... misli djevojka zlatasta negdje iz prikrajka. Pred njom bijeli red mladih i veselih, i ovoga maja okupljenih da kažu: »Voljeni naš duže Tito!« Ponijela se djevojka zlatasta za ubrzanim ritmom jednoga vječnog NAPRIJED, za proljećem današnjim i sluša: Dan mladosti i Tvoj rođendan! Ti si simbol, legenda, ideal, gordost... S Tvojim imenom postalo je i naše ime poznato svijetu... Trebalo je naše srce i onda i danas.

... razmišlja u sebi djevojka i trgne očima zelenim u govornika, kao da joj se učinilo da čuje u Pismu i svoje ime, najdražu svoju želju: I MOJ POZDRAV TITU, I MOJ KORAK TITU, I MOJ POZDRAV ZA MLADOST OVU...

Sada je proljet. Najljepša simbioza: Tita, Mladosti i Maja. Velik pozdrav moj: za mladog rudara u iskopu, za mladog mornara na pučini, za mladog pilota na prostranom nebu... Sretan maj vama, drugovi, u tvorničkoj hali; sretno vam, sretno, graditelji socijalizma! Za dug život ljudi; moja djevojačka želja za dug i sretan život svih

... tako djevojka zlatasta, uvijajući prstima kose, posla svoj pozdrav Titu i Mladosti.

A kad ode štafeta iz ovoga grada, ponese i vatru njena srca. Radala se vatra od velike do još veće... Vijore zastave, lepršaju boje, čuju se salve, lete zvijezde i odmaru se grad, a djevojka zlatasta još jednom reče: I MOJ POZDRAV ZA PUT DANAŠNJI DOMOVINE OVE MOJE!

Prilikom 23 - godišnjice pogibije Rade Končara i 25 revolucionara i rodoljuba Dalmacije, održana je 22. svibnja komemorativna svečanost u Parku strijeljanih na Šubičevcu.

Svečanosti su, pored omladine i građana, prisustvovali članovi CK SK Hrvatske Ivo Družić i Marko Živković, te predstavnici općinskih društveno-političkih organizacija Šibenika.

O životu i revolucionarnom radu sekretara CK KP Hrvatske druga Rade Končara govorio je predsjednik Općinskog odbora Saveza udruženja boraca NOR-a Melko Udovičić.

Nakon govora, dok je vojna muzika intonirala »Lenjinov marš«, položeni su vijenci na stupove na kojima su bili mučeni i ubijeni Rade Končar i drugovi.

Tom su prilikom položeni vijenci CK SK Hrvatske, Kotarskog komiteta SK Split, Općinskog komiteta SK Šibenik, Općinskog odbora SSRN Šibenik, Saveza udruženja boraca NOR-a Šibenik, kolektiva tvornice »Rade Končar« Zagreb, te vijenci šibenskih škola i pionira.

UZ DAN MLADOSTI

trinaest stupova smrti
slušaju žamorenje titravog lišća
u sjajnom ustajanju jutra
trinaest stupova smrti
salivenih od vruće krvi heroja
vape za plavom egzozferom
i ocvjetalim nebom
trinaest stupova
trinaest ozelenjelih jablanova
vijore nijemo u nama
i crvenoj koroni užarenog sunca
trinaest stupova smrti
trinaest stupova slobode
trinaest neizlječivih rana
trinaest velikih misli
žubore u tunelima srca žena
ocrnjelih platnom crnim
trinaest stupova smrti
trinaest gorkih sjećanja
ovijenih bijelim stranicama knjiga
trinaest vapnenih obraza
izranjaju dno ljudske duše
u vremenu proricanja
trinaest stupova sahraniše svoju ljubav
u počasnoj zemlji
bez maštanja i kolebanja
trinaest stupova smrti
je historija okamenjene dalmacije
i historija čovječanstva
nek vječno pjevaju u nama - trinaest stupova smrti.

V. Vidović,

NASTUP PIONIRA U BEOGRADU

Na svečanosti priredbi u čast Dana mladosti, koja je održana 25. svibnja navečer na stadionu JNA u Beogradu, a kojom je ujedno obilježen i 20-godišnji jubilej štafete, u prvoj tački nastupila je grupa od više stotina pionira DTO »Partizana« iz 45 gradova Jugoslavije, među kojima i 16 šibenskih pionira, učenika Četrte osnovne škole. Na putu za Beograd njima se u Kninu pridružila grupa kninskih pionira. Šibenski pioniri su se pod stručnim vodstvom nastavnika fizičkog odgoja Ante Markova vrlo marljivo pripremali puna dva mjeseca i specijalna komisija pohvalno se izrazila na postignute rezultate, odobrivši im nastup u Beogradu. Za sedmodnevno boravak u Beogradu šibenski pioniri su se smjestili u Pionirskom gradu. Na slici: Detalj sa vježbe »Svi za jednoga — jedan za sve«.

(J.)

RAD SAVEZNE SKUPŠTINE

17. svibnja ove godine održane su posebne sjednice Vijeća, a zatim zajednička sjednica svih vijeća Savezne skupštine. Vijeća su na svojim sjednicama izvršila verifikaciju mandata novim zastupnicima i izbor zastupnika u pojedina tijela vijeća, odnosno na zajedničkoj sjednici u pojedina tijela Savezne skupštine.

Na zajedničkoj sjednici svih vijeća potpredsjednik Savezne skupštine i predsjednik Saveznog vijeća Mijalko Todorović podnio je referat o dvogodišnjem radu i narednim zadacima Savezne skupštine. On je istaknuo da je u praksi potvrđena struktura Skupštine, kako ju je postavio novi Ustav, i da je opravdano da i u razvijenijim općinama bude uspostavljeno više vijeća radnih zajednica. Odavši priznanje radu Savezne skupštine, ukazao je na to da nove metode njenog rada treba dalje uporno razvijati i odstraniti iz prakse sve što smeta da Skupština djeluje u skladu s Ustavom kao najviši organ samoupravljanja. U tom pravcu naglasio je da Savezno izvršno vijeće treba da još više bude dio Skupštine, bez ostataka elemenata vlade.

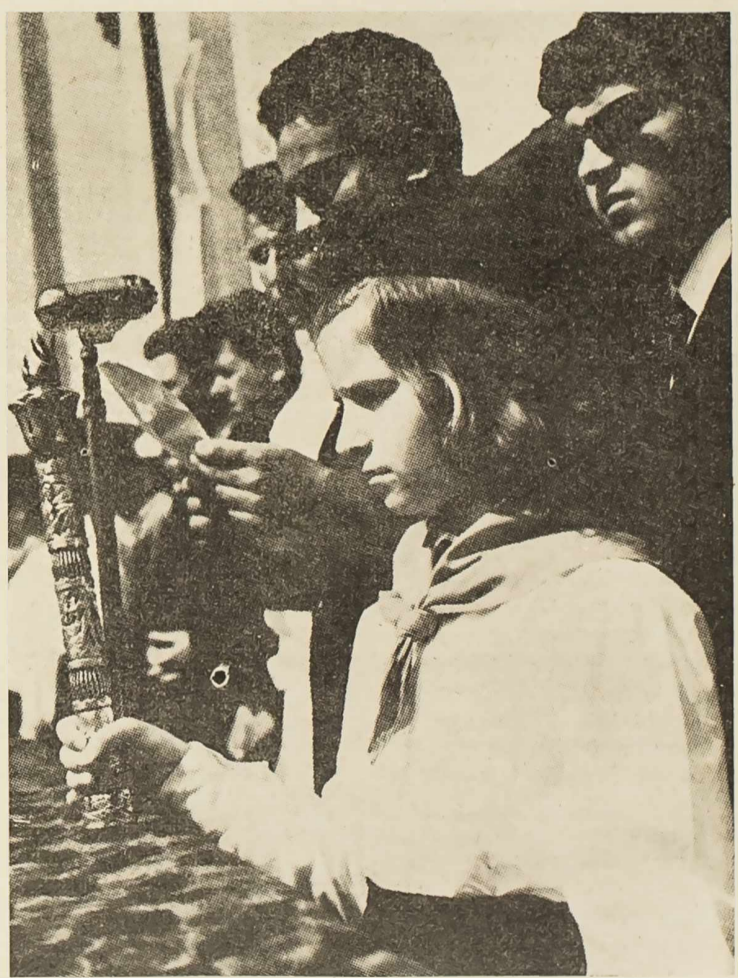
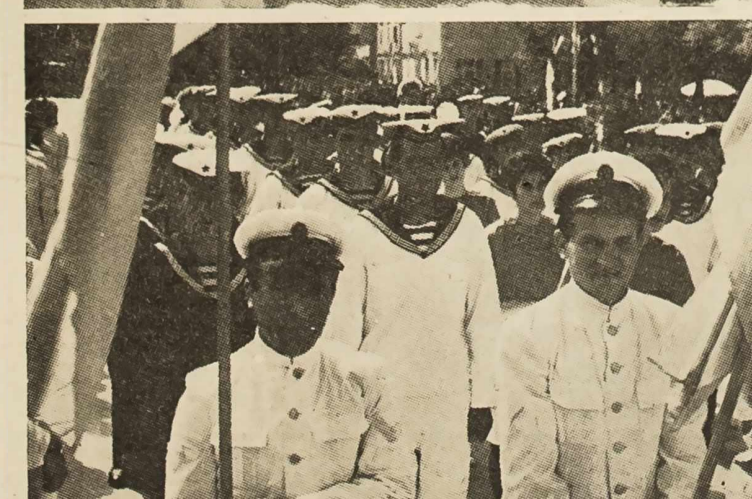
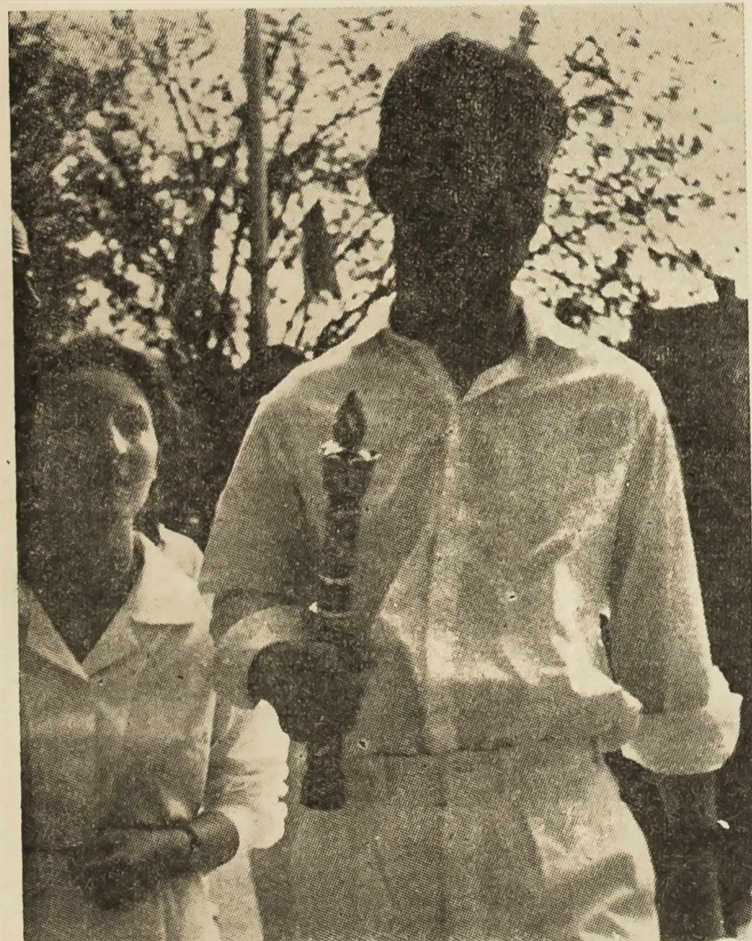
Povoljno je ocijenio rad zastupnika, ali je ukazao i na to da njihove rasprave u Skupštini treba da budu još bolje u tom smislu da iznošenje raznih mišljenja bude u međusobnom osvrtu na pojedina mišljenja, a ne samo izlaganje svog mišljenja i stava bez obziranja na druga mišljenja i stavove.

Zastupnici iz izborne jedinice Šibenik izabrani su u ova tijela pojedinih vijeća:

- Paško Periša u Odbor za budžet Saveznog vijeća;
- Petar Škarica u Odbor za trgovinu, ugostiteljstvo i turizam Privrednog vijeća;
- dr Srdan Rašković u Odbor za organizaciju i financiranje zdravstvene službe Socijalno-zdravstvenog vijeća;
- Zdenko Stambuk u Komisiju za izradu programa rada, organizacije i sastava tijela Prosvjetno-kulturnog vijeća;
- Nine Popović u Odbor za pitanje organizacije i funkcioniranja uprave Organizaciono - političkog vijeća.

Dosadašnji zastupnik u Saveznom vijeću drug Jovo Ugrčić vrši dužnost sekretara Saveznog vijeća.

P. Periša

KOMENTAR CIJENA

MALA PODRŠKA TRGOVINE I PROIZVOĐAČA

Svima je bila jasna svrha mjera koje je poduzelo Savezno izvršno vijeće s ciljem da se zaustavi vrtoglavo podizanje cijena. Ta intervencija bila je zamišljena kao privremena mjera koja je imala za cilj da posluži i kao osnova za trajnija rješenja u privredi, posebno u trgovini.

Datum koji se najviše spominje u našim trgovinskim organizacijama je 22. ožujak. To je datum »zamrzavanja« koji je u javnosti bio pozdravljen, ali koji je urodio i nekim negativnim posljedicama, kao po nekom ekonomskom »zakonu nužde«. Zaustavljanje cijena izazvalo je, poput lančane reakcije, i čitav niz »zamrzavanja« asortimana u mnogim prodavaoni-

cama. Nastale su znatne diferencijacije među pojedinim trgovinskim organizacijama, pa i među pojedinim proizvođačima. Svojevremeno smo konstatali da su se neke cijene zamrznule na »višem nivou«, i to kod svih onih proizvodnih ili trgovačkih organizacija koje su »uspjele« podići svoje cijene uoči same odluke SIV-a.

To se danas osvećuje na

svoj način. Imamo pojave »dvojnih« cijena istih proizvoda od različitih proizvođača, pa čak i različite cijene istih proizvoda istih proizvođača.

S druge strane, trgovine su iscrpile svoje zalihe nekih proizvoda koji su im prema njihovim mišljenjima, već tada donosili — gubitke. To je poznata situacija sa začimima od rajčica, sa deterdžentima, nekim gumenim proizvodima, proizvodima sitneje elektrotehničke robe, dijelova za aparate i vozila i ostalo. Vrlo je česta ova formulacija u trgovinama, kad se želi odgovoriti da nekog artikla nema:

»... Nemam, želim. Doći će Čekamo nove cijene...«

Gradanin reagira ovako: To i to nužno mi je potrebno. Kakve koristi imam od zamrzavanja cijena kad je svega toga nestalo. Neka više povise te cijene i nabave robu. Radije ću platiti i skuplje nego da ne dobijem ništa!

I trgovinske organizacije sada inzistiraju na toj »korekciji« cijena. Inače, one u sadašnjim uvjetima nisu »zainteresirane«, više cijene. No, to povimom trpiti gubitke. Proizvođačke organizacije pokušavale su se »izvući« uvođenjem »novih artikala« (što su samo »prebarbani« stari artikli!) i za njih dobiti odobrenje za nove, naravno, više cijene. No, to povišenje cijena »na mala vrata« nije urodilo rezultatima. Sada se traže druge mogućnosti da se u spomenutim mjerama pronađu veće »zakonske« rupe, koje bi dovele do toga da ograničenja o cijenama izgube svaki smisao.

S druge strane, trgovina dobro zna da je pritisak na trži-

štu tako znan da bi se velike količine tih artikala mogle prodati, čak i uz znatno višu cijenu. I zato neke od njih stoje »skrštenih ruku« i čekaju samo trenutak da se ipak pokrenu kada »korekcija« prodajnih cijena bude odobrena.

Zanimljivo je s druge strane, kako reagira potrošač na takvo stanje na tržištu. Može se dogoditi vrlo lako, a to se u pravilu i događa, da poskupljenje jednog artikla koji je veoma tražen može više pogoditi koji drugi oblik potrošnje nego onaj koji je ovdje u pitanju.

Poskupljenje prehrambenih artikala ili neke industrijske robe može prije pogoditi, recimo, neke kulturne ili druge potrebe, na kojima se onda »štedi«. To je ekonomski zakon, i te kako dobro poznat trgovini.

Bilo bi vrlo površno zaključiti da se ne shvaćaju teškoće u kojima se nalazi trgovačka mreža; ali da postoji nešto što nije u redu na relaciji proizvođač - trgovina — u to možemo biti uvjereni. Jer, kako možemo razumjeti, na primjer, činjeni-

cu da se nekim proizvođačkim organizacijama naprosto »ne isplati« isporuka trgovini manjih kontigenata neke robe (kao što je slučaj s nekim proizvodima »supljev« stakla) koja se do sada mogla normalno dobiti u bilo kojim količinama. Više trgovinskih organizacija morat će se »suderivati« da bi zajednički nabavljale neku robu.

Po svemu se čini da poduzete mjere oko zaustavljanja cijena nisu u proizvodnji i trgovini shvaćene onako kako je trebalo već u skrenule čitavu problematiku na to treba li »korigirati« ove ili one cijene, odobriti ove ili onome povišenje tih cijena. Nije ispoljena težnja da se nastavi s naporima oko otklanjanja nekih pojava u privrednom mehanizmu, makar i na duži rok, makar i uz stanovite žrtve, već se samo isticao »neekonomski« karakter tih mjera. U tom kompleksu problema i nastojanja potrošači su, izgleda, bili na »repu«, u prvom redu kod trgovine, a i kod mnogih proizvođača. J. Č.

NEDOVOLJNA SREDSTVA

ZA RJEŠAVANJE NEKIH ZDRAVSTVENIH PITANJA

Naročito teško pitanje svakako je saniranje higijenskih prilika u selima zagorskog dijela općine. Za zdravstvenu prevenciju iz godine u godinu odobrena sredstva toliko su minimalna da se njima ne može obaviti redovan pregled i sistematsko kloriranje bunara i cisterni na teritoriju šibenske općine.

Najzaostaliiji i ekonomski najsiromašniji krajevi našeg područja još uvijek se snabdijevaju vodom iz bunara i cisterni. Broj javnih cisterni i bunara je minimalan, tako da se najveći dio stanovništva opskrbljuje vodom iz vlastitih cisterni i bunara. Budući da su oni u većini nehygienički izgrađeni, postoji stalna opasnost epidemija od crijevnih zaraznih oboljenja. Slična situacija je i u nekim selima priobalnog područja koje koriste turisti. Stoga se kategorički postavlja zahtjev da se preventivnim akcijama obavljaju sistematsko kloriranje takvih objekata. Tako je lanijske godine Medicinski centar u Šibeniku vršio kloriranje bunara na području Skradina, u primorskom i zagorskom dijelu općine. Međutim, izvan te akcije, zbog pomanikanja financijskih sredstava, bili su izuzetni objekti privatnog vlasništva. Kakva će biti situacija ove godine, to je zasad teško odgovoriti. Raspoloživa sredstva opepet su minimalna, pa je teško vjerovati da će se sanacija ovih objekata moći izvršiti u cijelosti.

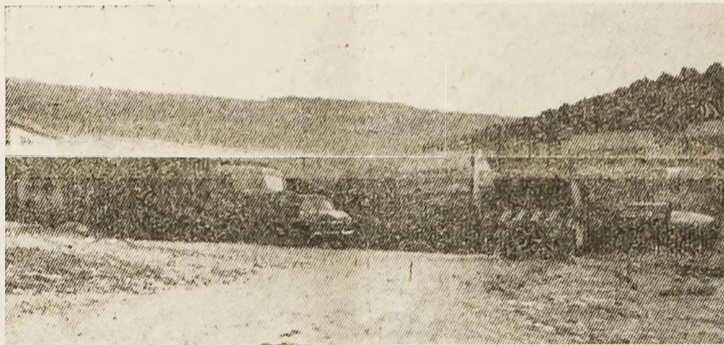
Ni sa deratizacijom grada ne možemo biti zadovoljni. Šibenik je lučko mjesto s pretežnim brojem starih zdanja i velikim brojem ruševina, pa je otuda i znatan broj štakora. Troškove deratizacije snose djelomično radne organizacije i građani, ali za slobodne površine, kao što su parkovi, ulice i dr. trebalo bi da troškove snosi Skupština općine. Međutim, za to nisu predviđena ni minimalna sredstva. Nije potrebno ni isticati neefikasnost deratizacije ako njome nije obuhvaćena cijela površina jednog naselja.

Organi Sanitarne inspekcije iz godine u godinu ulažu znatne napore u osiguranju života građana sistematskim pregledima raznih namirnica. Uza sve to ni na ovom sektoru zdravstvene zaštite nisu postignuti sasvim zadovoljavajući rezultati upravo zbog nedostatka potrebnih financijskih sredstava. Slično je stanje i s uspješnijim funkcioniranjem Zdravstvenog centra i s izvršavanjem njegovih zadataka.

Mrtvozorstvo je posebnim zakonskim propisima regulirano. Na teritoriju šibenske općine postoji organizirana mrtvozoračka služba samo na području Šibenika. Sa predviđenim i odobrenim sredstvima namjera je nadležnih faktora da se u ovoj godini ta služba proširi bar na ona mjesta u kojima na općine Šibenik, utrošila bi

ma djeluje stalni zdravstveni radnik. Ta bi se služba, prema sadašnjim predviđanjima, proširila na Vodice, Tijesno, Murter, Pirovac, Skradin, Primošten, Rogoznicu, Žirje, Cistu Malu, Krapanj, Perković, Erbiške Mostine, Grebašticu i Dragu na primoštenskom području. U slijedećim godinama mrtvozoračka služba obuhvatila bi preostala naselja na šibenskoj općini. Predviđena sredstva, koja će osigurati Skupšti-

se za isplatu nagrade osobi koja bi bila zadužena da provodi u djelo zakonske propise o mrtvozoračkoj službi. (j)

U Poduzeću za ceste nitko ne prigovara rješenju Inspekcije rada Skupštine općine Šibenik, ali nisu u mogućnosti da sami riješe nastali problem i očekuju pomoć zajednice.

Nedavno je Inspekcija rada Skupštine općine Šibenik donijela rješenje o zabrani rada u mehaničkoj radionici za opravak vozila Poduzeća za ceste u Šibeniku. Ta je odluka sasvim na mjestu. Međutim, njezino sprovođenje u život veoma teško će se odraziti na rad Poduzeća za ceste. U tome su kolektivni svjesni da rješenju Inspekcije rada nema prigovora, ali ističu da nisu u mogućnosti da sami riješe nastali problem. Zbog toga radni kolektiv očekuje pomoć. No, da vidimo zbog čega je došlo do takve intervencije i ima li, možda, načina da se nastala situacija poboljša.

U obrazloženju što ga je povodom rješenja dala Inspekcija rada kaže se da radionica ne ispunjava ni najminimalnije uvjete predviđene u Pravilniku o higijenskim i tehničkim zaštitnim mjerama pri radu. Naime, s obzirom da se u mehaničkoj radionici vrši, pored ostalog, či-

šćenje dijelova vozila benzinom, autogeno varenje, kovanja, tokarenje i niz drugih radova metalne obrade — prema pravilniku slobodna bi površina po radniku trebala da iznosi najmanje 4 kvadratna metra. Međutim, u radionici ukupna površina slobodnog prostora iznosi svega 7 kvadratnih metara, a zaposleno je deset osoba. Pored toga, ni visina te radne prostorije nije u skladu s pravilnikom, nema dovoljno prirodnog svjetla, pa je zbog toga po danu u upotrebi umjetno svjetlo, koje sa dnevnim svjetlom stvara dvojno svjetlo, što nepovoljno djeluje na vid zaposlenih radnika. Nadalje, inspektori su utvrdili da električna instalacija nije propisno postavljena, da je izolacija električnih uređaja slaba, da se upotrebljava neispravni brus, a da krov prokišnjava. I ne samo to: u radionici manjkaju sanitarni uređaji i garderoba,

a postoji i opasnost od požara i eksplozije zbog toga što se u radu upotrebljavaju lako zapaljive tečnosti. Naime, ta se radionica nalazi u drvenoj baraci. Locirana je na Pisku.

To bi bile glavne tačke obrazloženja o zabrani rada u toj mehaničkoj radionici. Inspekcija je rada imala u vidu važnost toga objekta za rad Poduzeća za ceste, ali, čini se, drugog izlaza nije bilo.

Pred nastupajuću turističku sezonu takvo rješenje nije s oduševljenjem dočekano u Poduzeću za ceste jer ta radna organizacija nije u stanju da vlastitim naporom već sutra nađe prikladan izlaz iz sadašnje situacije, pa se zato Poduzeće za ceste i obratilo Odjelu za privredu Skupštine i iznijelo situaciju u kojoj se našlo.

Radni kolektiv predlaže na koji bi način mogao najlakše naći izlaz iz sadašnjeg stanja: naime, da bi najprihvatljivija solucija bila da Poduzeće za ceste preuzme prostor mehaničke radionice i garaže građevinskog

DJELOMIČAN SNIMAK SIBENSKE INDUSTRIJE:

U cjelokupnoj šibenskoj privredi industrija zauzima izvanredno značajno mjesto. Tvrdnja da se po uspješima industrije može najbolje ocijeniti i čitav privredni potencijal šibenske komune sasvim je na mjestu. U toj privrednoj grani zaposleno je oko 5.000 osoba. Zbog toga nije naodmet iznijeti nekoliko podataka koji će nas uvjeriti u značaj nekih šibenskih industrijskih kolektiva, npr. TLM »Boris Kidrič« i Tvornice elektroda i ferolegura, u kojima je zaposleno blizu 3.000 radnika.

Tvornica lakih metala »Boris Kidrič« proizvela je prošle godine 6.149 tona alo - legura, 6.532 tona gline, 10.654 tona valjanog lima, 4.246 tona presanih proizvoda i pored ostalog, 3.773 tona vučene žice. Godinu dana prije taj je kolektiv plasirao na tržište 4.425 tona vučene žice, 3.310 tona presanih proizvoda, 10.311 tona valjanog lima, 5.311 tona gline, 4.495 tona alo-legura, itd.

Tvornica u Crnici proizvela je prošle godine 2.355 tona amorf-

nih elektroda, 7.945 tona amorfne mase, 5.033 tona silikomangana, 12.181 tonu feromangana, 351 tonu silikokalcija i stotina tona drugih proizvoda. Godinu dana prije taj je kolektiv proizveo 2.105 tona amorfne elektrode, 10.856 tona amorfne mase, 7.259 tona silikomangana, 16.500 tona feromangana, 212 tona silikokalcija, 1.117 tona ferossilicija, itd.

Od ostalih industrijskih poduzeća spomenut ćemo tekstilnu tvornicu »Jadranka«, koja je prošle godine u odnosu na 1963. godinu znatno povećala proizvodnju. Međutim, kada se uzmnu u razglabanje sve brojke koje pokazuju industrijsku proizvodnju u 1964. godini u odnosu na onu koja je realizirana godinu dana prije, proizlazi da je proizvodnja opala za 5,9 posto, a produktivnost za 8,6 posto.

Konkretnije govoreći, proizvodnja i produktivnost u pojedinim industrijskim kolektivima veoma se razlikuju, ako se kao mjerilo uzmu usporedbe između 1964. i 1963. godine. Tako smo, na primjer, našli na podacima da je u TLM »Boris Kidrič« prošle godine proizvodnja bila za 2,1 posto manja nego u 1963. godini, a produktivnost čak za 11,5 posto. U Tvornici elektroda i ferolegura situacija je još lošija. Naime, u

tom kolektivu proizvodnja je opala za 25,9 posto, a produktivnost za 23,1 posto. Nema sumnje da su razlike veoma značajne. No, kada je riječ o produktivnosti i proizvodnosti rada u prošloj godini u tim organizacijama, ne smije se, pored ostalog, mimoći ni činjenica da su upravo TLM »Boris Kidrič« i Tvornica elektroda i ferolegura prošle godine bile pogođene redukcijom energije, što je imalo znatnog odraza na ispunjavanje proizvodnih zadataka.

Već smo u početku naglasili da brojčano ne treba mnogo vjerovati. No, njima se i ovoga puta služimo kao relativno pouzdanim vodičima. Ta ograda možda i nije trebala, ali zbog podataka koje namjeravamo i dalje koristiti čini se da i nije izlišna. Jer je mr. Drvni kombinat u 1964. godini u odnosu na prethodnu povećao proizvodnju za 58,7 posto, a produktivnost za 47 posto, dok je industrija »Krk« prošle godine izbacila na tržište 7,6 posto manje svojih proizvoda nego 1963. godine; produktivnost u tome radnom kolektivu istovremeno je porasla za jedan posto.

Nadalje, tekstilna tvornica »Jadranka«, koja u posljednje vrijeme znato obnavlja svoj strojni park, povećala je 1964. godine proizvodnju za 26,5 posto, dok je produktivnost porasla za 11,6 posto. Od industrijskih kolektiva spomenut ćemo i brodogradilište »Ivo Srećko Vodopija« u Betini, koje zapošljava više od 120 radnika. I taj je radni kolektiv počeo u posljednje vrijeme dobro poslovati, što

NEOPHODNO

PRONAĆI IZLAZ

poduzeća »Asfalt« iz Rijeke. Taj je objekt lociran na Ražinama. Poduzeće za ceste je u tom smislu zainteresiralo i Zajednicu poduzeća za ceste SR Hrvatske, kod koje je naišlo na punu podršku. Poduzeće »Asfalt« je voljno da izvrši kupoprodaju svojih prostorija, ali pod uvjetom da se prostorije odmah plate. Na žalost, Zajednica poduzeća za ceste SR Hrvatske, nije u mogućnosti da u ovom trenutku realizira namjeru, ali je voljna da to uradi čim smogne potrebna sredstva. »Asfalt«, međutim, ne pokazuje volju da čeka s isplatom, iako su mu prostorije gotovo prazne, jer svoj pogon preseljava iz Šibenika zbog dovršenja radova na ovom dijelu Jadranske magistrale. U Poduzeću za ceste izjavljiva da bi, u slučaju da im »Asfalt« omogući preseljenje prije plaćanja, već sada počeli s prebacivanjem voznog i strojnog parka. Usporedo s tim prišlo bi se uređenju svih nužnih popratnih objekata, koje je Inspekcija rada navela u svome obrazloženju o zabrani rada u mehaničkoj radionici.

U poduzeću se nadaju da će, s obzirom na privredni i turistički značaj njihove radne organizacije, faktori izvan ovih kolektiva pridonijeti da se što prije i na najbolji način riješi taj problem. Inače, radovi koji se planiraju neće se moći odvijati u normalnim uvjetima i neće se privesti kraju u određenim rokovima. S obzirom da kolektiv — izjavljuju u Poduzeću za ceste — nije i neće biti u mogućnosti da vlastitim sredstvima pokrije za tu svrhu potrebne izdatke — treba očekivati da će, ako za to postoje mogućnosti, a imajući u vidu navedene okolnosti, bar biti produžen rok za zabranu rada u mehaničkoj radionici i garaži.

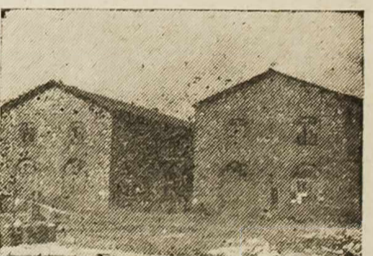
Mnogo toga ovisi i od poduzeća »Asfalt«, koje bi — i pored svoje ekonomske i poslovne računice koju ne treba dovoditi pod pitanje — ipak trebalo, uz valjane garancije, s više elastičnosti potpomoći da se nađe izlaz iz ćorsokaka. A izlaz je, nema sumnje, moguće naći. Samo ga treba — htjeti naći. D. B.

TREBA LI BROJKAMA UVIJEK VJEROVATI?

je rezultat pravilne orijentacije u proizvodnji. Brodogradilište je 1964. godine u odnosu na 1963. godinu izbacilo na domaće i svjetsko tržište, 25,3 posto svojih proizvoda više. Istovremeno je produktivnost u tom kolektivu porasla za 14 posto.

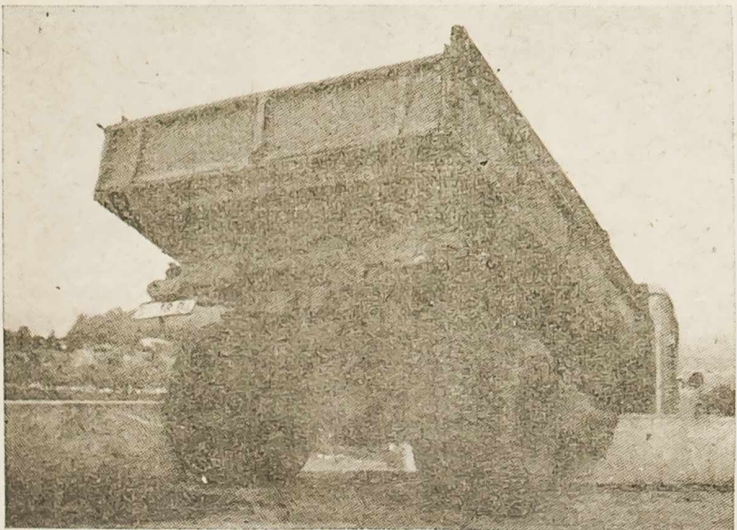
Usporedo s podacima o produktivnosti i proizvodnji šibenskih industrijskih kolektiva iznijet ćemo nekoliko zanimljivih podataka o njihovim proizvodima 1954. g. u odnosu na godinu dana prije. I ti podaci mogu doprinijeti da se kompletnije sagleda jedan vid poslovanja šibenske industrije. TLM »Boris Kidrič« imala je, na primjer, 1964. godine 797 tona gline na zalihama, a godinu dana prije bilo je 368 tona. Međutim, dok je 1963. godine bilo uskladišteno 650 tona alo-legura, prošle godine taj kolektiv nije imao ni jednu tonu zaliha alo-legura. Presanih proizvoda bilo je na skladištu 1963. godine 146 tona, prošle godine 134, dok su zalihe valjanog lima smanjene od 334 tona na 320 tona. Tvornica u Crnici imala je 1963. godine u zalihama 445 tona amorfne mase, a godinu dana kasnije 572 tona. Međutim, dok je 1963. godine bilo uskladišteno 1.174 tona feromangana, prošle godine nije bilo zaliha tog proizvoda. Silikomangana je 1964. godine bilo na zalihama 625 tona, a godinu dana prije 555 tona.

Sagledavajući te podatke, ne može se mimoći utisak da se u šibenskoj industriji, unatoč nekim ne baš beznačajnim negativnim

mjerilima, u prošloj godini uspješno poslovalo. To se, naravno, ne može kazati u istoj mjeri za sve industrijske radne kolektive, jer su neki od njih, kao na primjer tvornica »Pavle Papilje« u Skradinu, poslovali za znatnim gubicima. Kada je o toj tvornici riječ, zabilježiti ćemo da će se za saniranje situacije pokušati još nešto: upotreba mazuta umjesto ugljena. Ima nekih ne baš uvjerljivih indicija (jer ih je dosad bilo sijaset — ali uzaludnih!) da bi ta »injekcija« mogla skradinsku tvornicu dovesti na put rentabilnog poslovanja. Međutim, ne pomogne li i to — svi su znaci da će tvornici u Skradinu doći kraj.

Treba zabilježiti i to da su se u 1964. godini u odnosu na prethodnu znatno povećala primanja zaposlenih u industriji. Dok je 1963. godine prosječni osobni dohodak iznosio 28.364 dinara, prošle godine je taj prosjek iznosio 35.822 dinara. Koliko je tome doprinijela i produktivnost? D. B.

Običaj je da se pred turističku sezonu uvijek iznose neka zapažanja o uočnim nedostacima, manjkavostima ili propustima u našem gradu. Krivo je mišljenje mnogih da te nedostatke voli isticati samo štampa. Naprotiv, upravo su brojni oni građani koji upozoravaju na mnoge stvari koje predstavljaju »sitnice«, a koje upravo djeluju protiv svake propagande u turističkom smislu.

Odmah treba reći da u posljednjih mjesec-dva možemo zapaziti dosta pokušaja ili nastojanja da se mnogo toga otkloni i da se grad učini ljepšim i sposobnim da prezentira svoje područje u turističkom i drugom smislu. Na žalost, valja kazati da se u mnogo slučajeva sve opet svodi na polovične mjere i polovična rješenja koja malo pomažu.

Pažnja prema gradu

Šta se može a šta se nemože otkloniti?

Grad, da bi spremno i dostojno dočekao domaće i strane goste, treba njegovati, ništa manje nego što se njeguje cvijeće i zelenilo na travnjacima. Uostalom, kada smo već kod zelenila — ono i sačinjava jedan dobar dio površina ovoga grada. Nije toliko za čuđenje što ono nije sve uređeno. Skloni smo vjerovanju da ustanova koja se time bavi nije u stanju da svemu tome udovolji u punoj mjeri, iako bi, vjerujemo, ipak mogla učiniti nešto više oko estetskog oblikovanja zelenih površina. Treba uputiti ozbiljan prijekor mnogim građanima koji sa gradskim zelenilom postupaju kao sa pašnjakom ili sa svojim vrtom: bere se i trga cvijeće i ukrasno bilje na sve strane. Da budemo konkretni, iznijet ćemo dva primjera: jedan dobromjerni građanin upozorio je drugog (jednu ženu) o tome zašto ona bere cvijeće na mjestu u blizini hotela »Jadrana«. Ona mu je nečekivano odgovorila, istakavši »mudro« kako za takav prijekor on nije kvalificiran. Ukratko, »šta se to njega tiče«?

Na jednom drugom mjestu, podno šepeništa Katedrale kod Bobisova šanka, jedan je dio zelene površine izgažen i pretvoren u ledinu. Zašto? Zato jer mnogi građani koji žure na splav ili na ribarnicu i obratno nemaju volje da zaobiđu tih nekoliko metara površine, već »udare« pravo preko trave. To, međutim, ni do danas još nitko nije popravio. Isto tako, baš sa toga mjesta vjetar nosi papire i otpatke i slaže ih ispod zida stepeništa katedrale — na travniku. I, što je osobito čudno, veoma su rijetki oni čistači koji se sjele da sa toga mjesta pokupe papire i otpatke koji se tu mjesecima »talozu«.

I travnjaci pored nekoliko kioska na obali su pogaženi. Izgled trčnice može, također biti podvrgnut kritici, iako ne vjerujemo

da se u sadašnjim uvjetima tu može nešto bitno izmijeniti. Međutim, okoliš te trčnice u svakom trenutku izaziva loš utisak. Pogledajmo samo neka manja skladišta koja se nalaze uz rub Ulice bratstva i jedinstva. Tu se nalaze vozila i kamioni gotovo preko cijelog dana. No, možda tako mora biti. Ali ne mora biti ono što se tu vidi: naslagani sanduci uz trotoar do visine prozora kuće, kao da se radi o kakvoj barikadi. Ta mjesta gotovo nikad nisu čista i uredna.

Na predjelu koji građani i danas nazivaju »Gornji pazare« srušio se prije nekog vremena jedan dio zida, u stvari samo nekoliko većih kamenja. Nije to neka velika šteta, ali se nitko nije sjetio da to bar ukloni. I na to nas je upozorio jedan građanin.

Drugi nas je građanin upozorio, a to možemo i sami vidjeti na put u obalu nasuprot Lučke kapetanije. Svi znamo da je taj put raspucan i sasvim nepodesan za saobraćaj, ali isto tako i za pješake. Jedna je žena na tom mjestu nedavno povrijedila nogu. Kada pada kiša, taj se dio puta pretvara u lokvu. Kada tuda prođu koje vozilo, putnici i pješaci moraju bježati da ne bi bili poliveni prijavom vodom.

Originalni šibenski ambijent, izgleda, ne može se zamisliti bez onoga što ga već godinama prati: bez »zastava« svih vrsta, razapetih na kanapima među prozorima. To je postao »atraktivni« motiv o kojem se često diskutira i kojeg posjetioci još više fotografiraju. To se, mirne duše, može reći i za novi dio Šibenika, jer Šibenski neboderi kao da nastavljaju tu našu tradiciju. Da je u njihovim stanovima bolje riješeno pitanje praonice i sušionice robe, do toga ne bi dolazilo.

U našim većim prodavonicama već sada možemo naići na slučajevе teškog sporazumijevanja (ili bolje rečeno nesporazumijevanja) sa

strancima. Gotovo nigdje nismo mogli naići na osobice koje pozna bar nešto od kojega stranog jezika. Izuzetak, naravno, predstavlja ono nekoliko službenih institucija kojima se i strani posjetioci obično službeno obraćaju.

Do mučnih situacija dolazi i na poštanskim šalterima, gdje se stranci namuču dok objasne neko svoje najobičnije traženje. Tu uvijek pomažu drugi građani, koji se nađu »sa strane«.

O kantama za odvoz smeća i javnim telefonskim govornicama nećemo govoriti, jer su prve neizostavni »dekor« naših ulica, pa i prometnih mjesta, a telefonskih govornica u gradu naprosto nema.

Ostaci građevinskog materijala i ostali otpaci oko nesuđenog doma mladih još uvijek stoje na »svom« mjestu, inače veoma prometnoj ulici oko bivšeg kina »Sloboda«. Prije nekoliko mjeseci tu se bilo otpočelo sa čišćenjem, ali pošto je odvezeno samo dvoje - troje kola materijala, sve je opet ostalo po starom.

VATROGASCI NA SMOTRI

Nedavno je održano općinsko vatrogasno takmičenje sa smotrom vatrogasaca s područja općine Šibenik. Pored profesionalnih vatrogasnih društava nastupila su i neka seoska dobrovoljna vatrogasna društva. Treba istaći da se ovoj smotri nisu odazvala samo dva društva, i to iz Primoštena i Vodica.

Takmičenje je organizirano samo u dvije discipline, i to u brzinskoj vježbi sa vatrogasnom opremom i u nošenju štafete na 450 metara. Najbolji su bili vatrogasci Zatona. Oni su ujedno stekli pravo učešća na kotarskom vatrogasnom takmičenju, koje će se održati 6. lipnja u Dubrovniku.

Na drugo mjesto plasirali su se vatrogasci TLM »Boris Kidrič«, za koje se smatra da su pokazali najbolju tehniku rukovanja sa vatrogasnom opremom. Vatrogasci TEF-a osvojili su treće mjesto, a vatrogasci poduzeća »Luka i skladište« četvrto. Zatim dolaze vatrogasci Skradina i Šipada.

Pored seoskih i industrijskih društava, nastupili su i šibenski pioniri, i to samo u brzinskoj vježbi. Šibenski podmladak je također učestvovao u obje

discipline i postigao veoma dobre rezultate. Bez obzira na postignuti uspjeh, oni će predstavljati našu komunu na kotarskom takmičenju u Dubrovniku, jer na ovom takmičenju nisu imali konkurenata.

Općenito se može kazati da su u cjelini postignuti dobri rezultati. Možda bi bili i bolji da nisu nekim društvima pri vježbi zakazali agregati.

Još nije sigurno, ali se očekuje da će na kotarskom takmičenju biti zastupljeno iz svake općine po jedno industrijsko vatrogasno društvo. Ukoliko se postigne suglasnost o tome, onda će našu općinu zastupati industrijsko vatrogasno društvo TLM »Boris Kidrič«, drugo plasirana ekipa, koja je prvo mjesto izgubila za svega nekoliko sekundi u brzinskoj vježbi. Zivko Petković

Dirljiva i potresna je bila scena kada su talijanski fašisti prije 23 godine, 22. svibnja, u ranu zoru izveli na stratište drugu grupu od 13 revolucionara i privezali ih za stupove na Šubićevcu, leđima okrenutim

prema fašističkim puškama. Ta je grupa uzvikivala borbene parole i ljubila krv svojih drugova koji su trenutak prije bili ubijeni. . . . Među njima i Rade Končar, sekretar CK KP Hrvatske . . .

Uz 23 - godišnjicu pogibije Rade Končara

FAŠISTIČKI IZLET NA MORE

Devetog svibnja 1942. godine karabinijeri i fašistička milicija upali su u čelije tamnice Sv. Roka. Stavili su zatvorenicima lišćine, pa ih međusobno povezali dugim lancima, kao robove . . .

Dvadeset i pet drugova na čelu sa Radom Končarom trebalo je da bude prebačeno u Šibenik na »sudeenje«. Uključili su ih na brod »Admiraglio Viotti«, koji je služio kao »neka »crna marica« na moru, kao pokretno mučilište. Bila je to posljednja vožnja u životu hrabrih komunisti i revolucionara. Cinizam karabinijera, ali isto tako i kukavičluk, bio je sadržan u odgovoru na jedna pitanje kamo kreće ovaj transport. »Jedan izlet na more« - rekao je policajac . . .

Brod se, nakon duže vožnje, usidrio u Šibenskoj luci. Fašisti nisu imali hrabrosti da odmah izvedu zatočenike, već unaprijed osuđene na smrt.

Tek slijedećeg jutra proveli su ih kroz grad, pošto su bili proglašili izvanredno stanje i skratili policijski sat. U općoj napetosti i nervozni samih okupatora građani su Šibeničku osjetili da se nešto sprema. Partijska organizacija iz Splita znala je sve. Ona je od samog početka pokušavala osloboditi i spasiti druga Radu Končara i drugove, ali na žalost, nije bilo nikakvih izgleda.

POSLEDNJI MARS PRED SMRT

Tog jutra Šibenčani ih nisu vidjeli, ali su čuli njihov bat, zveket lanaca i unezvijerene povike fašista. Grad je bio zaposjednut novim jedinicama, među kojima i pripadnicima jurišnog odreda »San Marco«.

Partijska organizacija koja je djelovala u samom zatvoru stupila je odmah u kontakt sa Radom Končarom i njegovim drugovima.

Drugovi Frane Bua i Gabec (rodni iz Zagreba) čamili su u šibenskom zatvoru zbog revolucionarnog rada. Oni su sa Radom stupili u kontakt kao zatvorski brijači. Rade

Končar je Gabecu predao dokumente ličnog karaktera, uz molbu da se oni uruče njegovoj porodici. Dokumenti su kasnije predani Milanu Macuri, a on ih je otpremio dalje. Preko partijske grupe u zatvoru bilo je organizirano bajkotiranje potpisivanja dokumenata za pomilovanje, akata kojima je okupator samo htio pred smrt poniziti hrabre revolucionare. Inače, njihovo držanje bilo je visoko, hrabro i čvrsto, kako za vrijeme »sudeenja«, tako sve do posljednjih trenutaka života, do zore 22. svibnja pod stupovima na Šubićevcu.

»PROCES« - FAŠISTIČKA ZLOČINACKA LAKRDIJA

Sudio im je »Specijalni sud za Dalmaciju«, osnovan direktno od strane Mussolinija u listopadu 1941. godine. »Sudeenje« je bilo podijeljeno u tri dijela, a zatvorenicima u tri grupe. Oni su bili optuženi zbog oružanog napada na talijanske oružane snage i predstavnike vlasti u Splitu, kao i zbog »pripadanja komunističkoj organizaciji«. Na sudeenje je došao i Vecio Orazi, zloglasni provincijski prefekt. Fašisti su tražili od »optuženih« da u znak počasti stanu u času ulaska u dvoranu »sudskog vijeća«. Rade Končar je na to odgovorio: »Niti ga priznajemo, niti ga poštujemo . . .« Tokom »rasprave« traženo je da »optuženi« odgovaraju samo sa »da« ili »ne«. Nije bilo dozvoljeno ni da se pročitaju policijski zapisnici. »Sudeenje« se odvijalo na talijanskom jeziku. Lakrdija je dosadila i samim fašistima, pa je i sam prefekt Orazi rekao »Ovo treba završiti brzo, bez mnogo brbljanja i cemonije . . .« i izišao iz dvorane.

»KUKAVICE, ZAR SE BOJITE PUCATI U GRUDI . . .«

Sudeenje trećoj grupi bilo je završeno pred samu zoru 22. svibnja 1942. nekoliko sati prije samog stre-

njanja. Čekajući da budu odvedeni na gubilište, Rade Končar i drugovi pjevali su Internacionalu, borbene pjesme i staru revolucionarnu pjesmu »Ne padajte, drugovi, ponizno pred potamnelim bogovima«. Čitav zatvor bio je na nogama. Svi su pjevali. Bio je to posljednji oproštaj, posljednje riječi u pjesmi, koje su sve one koji su bili zatočeni vezivali u čvrstu odlučnost borbe i solidarnosti.

Kad su ih vodili prema Šubićevcu, čuli su se povici: »Živjela Komunistička partija!«, »Živjeli partizani i drug Tito!«, »Dolje razbojnik Mussolini!«

Na stratište su bili izvedeni u dvije grupe. Rade Končar je bio gotovo nepokretan od primljenih udaraca i mučenja. Vodila su ga dva agenta. Skinuo je sa sebe kaput, rastvorio košulju i uzviknuo: »Kukavice, zar se bojite pucati u grudile! Čuli su se i uzvici ostalih: »Dolje fašizam!«, »Dolje izdajice!« sve dok nisu bili pokošeni fašističkim mecima . . .

Dvadeset i tri godine su prošle, ali sjećanje je svježe poput krvi koja je tada prolivena. Izrešete stupove danas krase crvene ruže . . .

J. Čelar

Mladi vojnici položili svečanu obavezu

U jedinici majora Albina Zupanića mladi su vojnici na svečan način položili svečanu obavezu.

Tome svečanom i uzvišenom činu, pored starješina ove jedinice, prisustvovali su i predstavnici društveno - političkih organizacija, kao i jedna veća grupa učenika Gimnazije pedagoškog smjera.

Na velikom panou svečane tribine bio je ispisan tekst svečane obaveze.

»Svečano se obavezujem da ću vjerno služiti svom narodu, da ću braniti svoju otadžbinu Socijalističku Federativnu Re-

publiku Jugoslaviju . . .« odjeknuli su glasovi mladih vojnika iz raznih krajeva Jugoslavije.

Poslije svečane obaveze gosti su i vojnici posjetili izložbu umjetničkih radova vojnika i starješina u vojničkom klubu i prisustvovali programu kojeg su izveli vojnici u zajednici s grupom omladine iz Šibenika. Pored toga, organizirani su sportski susreti u šahu i rukometu s omladinom pedagoškog smjera.

Nakon završenog zabavnog programa mladi su vojnici i učenicima iz Šibenika zaigrali kozačko kolo i evcirali uspomene iz ratnih dana NOB-e.

J. Čelar

„Jadranka“ s različitih strana

Specifičnost poduzeća »Jadranka« očituje se već u tome što 80 posto radnika čine žene. Od toga broja ima svega oko 15% polukvalificiranih radnica. Oko jedna šestina svih zaposlenih u toj tvornici putuje u bližu ili dalju okolicu Šibenika. Poduzeće je u prošloj godini zapošljavalo prosječno 313 radnika, dok se ove godine, uvođenjem novih mjera, broj radnika popeo na 350. Ova tekstilna tvornica prošla je do sada kroz niz teškoća, no one su dobrim dijelom savladane. Vjerujemo da je ona primjer kako se dobrim zalaganjem i unutrašnjim rezervama mogu postići uspjesi.

Proizvodnja toga poduzeća kretala se prošlih godina ovako: u odnosu na 1962. godinu (indeks 100) ona je porasla u 1963. godini na 124 posto, dok je indeks porasta za 1964. godinu iznosio 150 posto. U to vrijeme već su sve unutrašnje rezerve bile iskorištene do maksimuma i radni kolektiv je ulagao velike napore da iz zastarjelog parka izvuče sve ono što je bilo moguće. Pa i pored tih napora kolektiv je bio svjestan da u tadašnjim uvjetima ne dobija adekvatnu nagradu za svoj rad, i to uglavnom zbog stanja privrednih instrumenata i obaveza, koje donekle umanjuju te mogućnosti.

U ovoj godini krenulo se vidno napred. Prije svega, sanirano je stanje iz prošlih godina. Tvornica više ne »proizvodi« gubitke. Da je napredak uočljiv, vidi se i po tome što je prosjek osobnih dohodaka u prošloj godini iznosio 26.000 dinara, dok u prva četiri mjeseca ove godine on iznosi 34.000 dinara. Tu su ne radi o povećanju osobnih dohodaka bez odgovarajuće osnove u proizvodnji, već je to rezultat stvarnog poboljšanja rada. Proizvodnja je npr. u prošloj godini porasla za 26%, dok se ove godine već bilježi porast od najmanje 30% u odnosu na 1964. godinu. Baš je to, omogućilo veća primanja i saniranje gubitaka.

Ono što je utjecalo na saniranje prilika u proizvodnji poduzeća bilo je otklanjanje uskih grla u pripremi rada i nabavka 40 automatskih tkalačkih strojeva, uz još neke koji su pospješili produktivnost rada.

Bolovanja su svedena na tolerantni prosjek od oko 5,5 posto, naravno, ne računajući po-

rodiljne dopuste, koji u ovom poduzeću, zbog strukture radne snage, dolaze znatno do izražaja.

Po svemu što je izneseno vidi se da je ova godina povoljna za poduzeće »Jadranka« kako po količinama proizvoda, tako i u iskorištavanju unutrašnjih rezervi. No, javile su se nove teškoće. One se odnose na nedostatak obrtnih sredstava Isti je slučaj i s glavnim kooperantom ove tvornice — Dugom Resom, koja nema likvidnih sredstava (iako ima mnoga potraživanja), pa se ispostavlja kreditima. Nastaje pomalo čudna situacija, da se roba proizvodi i prodaje, čak da proizvodnja raste, a da se od kupaca ne mogu dobiti iznosi za prodanu robu. Tako na primjer »Jadranka« potražuje oko 120 milijuna dinara. To izaziva čitavu reakciju u teškoćama na tržištu, kako s kupcima, tako i s dobavljačima.

Povoljnijem položaju i materijalnom stanju poduzeća pridonijela je i kooperacija s Dugom Resom, koja omogućuje »Jadranci« nabavku oko 60 posto predviđa. A danas je baš u tome situacija u tekstilnoj industriji složena, jer se radi o sirovinama do koje je na tržište teško doći, usljed nepovoljnih uvjeta plaćanja, itd. Osim toga to je izvozna sirovina, pa to je dolazi do izražaja i politika akumulacije deviza. Olakšanje za poduzeće »Jadranka« predstavlja i činjenica da je ona u kooperaciji s Dugom Resom u stanju kompenzirati potraživanja, što smanjuje donekle i potrebu za obrtnim sredstvima.

Što se tiče perspektive tvornice, glavni problem i dalje ostaje njena rekonstrukcija, koja

je razrađena u sedmogodišnjem planu. Za tu rekonstrukciju trebalo bi kroz to razdoblje utrošiti oko 900 milijuna dinara. Bez daljnjih ulaganja neće se ubuduće moći postići mnogo više. Ovim tempom može se ići naprijed još jednu do dvije godine, ne više. Treba doći do potpunog rentabiliteta strojeva, jer je produktivnost rada s novim strojevima 3 puta veća nego sa starim. Samo to govori dosta u prilog rekonstrukcije.

Privredni instrumenti još uvijek dosta terete poduzeće, koje je obavezno da uplaćuje znatne sume na ime raznih doprinosa. U očekivanju preraspodjele poduzeće nije ništa dobilo. Još uvijek se plaća doprinos iz dohotka i veliki porez na promet. Doprinosi su još i povećani. Tako je doprinos budžetu Skupštine općine povećan od 15 na 17,5 posto. Tu se daje oko 7 milijuna dinara. Doprinos za stru-

»ELEKTRA« - ŠIBENIK
raspisuje

Natječaj

za popunjenje radnog mjesta
NADZORNI REFERENT GRAĐEVINSKOG SMJERA

Uvjet: građevinski inženjer sa 2 godine staža u struci ili građevinski tehničar sa najmanje 5 godina staža u struci, s tim da isti imaju ovlaštenje za projektiranje i vršenje nadzora građevinskih objekata.

Osobni dohodak po Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka.

Rok natječaja 15 dana nakon objavljivanja.

Ponude sa opširnom biografijom i opisom dosadašnjeg zaposlenja dostaviti na gornju adresu.

J. Čelar

Dan škole svečano proslavljen

Dan škole u Pedagoškoj gimnaziji nije ove godine bio samo običan datum pri završetku jednoga nastavnog perioda, jedne školske godine.

Dana 20. svibnja oko stotinu učenika i učenika zajedno sa nastavnicima te škole okupilo se u svečanoj dvorani da proslavi jedan značajan događaj: iz škole izlazi ove godine posljednja generacija Učiteljske škole, ona koja je još jedina ostala nakon ukidanja te škole.

Istovremeno završava školovanje i prva, a odmah moramo kazati - i po uspjehu dobra generacija nove Pedagoške gimnazije.

Na početku svečanosti okupljene maturante pozdravio je Ante Batinica, predsjednik Radne zajednice. On im je čestitao na uspjehu i zalaganju, istakavši i značaj odgovornosti koja ih očekuje u njihovu budućem pozivtu.

Direktor škole Zivko Bjelanović pročitao je zatim imena šesnaestorice učenika - maturanata koji su za zalaganje u uče-

nju i radu izvan škole nagrađeni.

Učesnicima su zatim, uz odobravanje prisutnih, podijeljene nagrade. U školi je otvorena i izložba učeničkih radova.

Nakon toga dijela svečanosti izveden je zabavni program u kojem su učestvovali i pripadnici JNA iz Vojne pošte 2870/13.

Tom je prilikom izvedeno nekoliko uspješnih solističkih i grupnih tačaka, naročito narodna kola iz Srbije.

Osobito je istakao srednjoškolski zbor ove škole - jedini zbor među šibenskim srednjim školama. Osamdeset i dva člana toga zbora ispunilo je pozornicu i otvorilo program pjesmom »Jugoslavijo«, koja je bila srdačno pozdravljena burnim pljeskom.

Najuspjelija pjesma zbora bila je ona koja počinje tekstom: »... Mi ćemo mladi sagraditi grad sa mnogo plavog neba...«

U takvom raspoloženju protekao je i ovaj dan škole Pedagoške gimnazije. J. C.

OKO UPISA U ŠKOLE DRUGOG STUPNJA

Jedan od primarnih zadataka organizacija svih škola je briga o daljnjem školovanju učenika završnih razreda osnovnih škola na području šibenske općine. U 21 osnovnoj školi završne razrede pohađa danas više od 1500 učenika. Ako se tom broju doda još 200 učenika koji lanijske godine nisu mogli da se upišu u jednu od škola drugog stupnja, onda proizlazi da će ove godine 1700 učenika izraziti želje da nastave daljnje školovanje.

Međutim, kapaciteti škola drugog stupnja ne mogu zadovoljiti potrebe i interese učenika, što bez sumnje zabrinjava, kao i činjenica da su rijetki kadroci koji ostaju kod kuće da rade kao individualni proizvođači. S druge strane postoje veoma male mogućnosti u izboru škola drugog stupnja na našem području, a odnos između općebrazovnih škola i srednjih stručnih škola, te škola za kvalificirane rad-

nike također ne zadovoljava. Tako je, na primjer, od 1200 učenika koji su u svojoj školskoj godini upisani u škole drugog stupnja 485 učenika upisano u Gimnaziju i uzimaju pedagoškog smjera. Kad se uzme u obzir da je oko stotinu učenika nastavilo školovanje izvan područja šibenske općine, onda imamo sasvim približnu sliku o tome da nam stručne škole, s obzirom na nedovoljan kapacitet, nisu u stanju

Više đaka nego klupa

da prime više od 600 učenika. Od ovog broja najviše je apsorbirala Škola za učenike u privredi, dok su Ekonomska, Srednja medicinska, Tehnološko-metalurška i Škola za bolničare primile po pedesetak učenika završnih razreda osnovnih škola. Tako mali broj upisanih učenika u stručne škole nije adekvatan potrebama i mogućnostima šibenskog industrijskog bazena koji zahtijeva daleko veći broj srednjih stručnih kadrova.

U pravcu pronalaska mogućnosti za otvaranje jedne srednje tehničke škole trebaju se poduzeti adekvatne mjere. To pitanje već se nameće godinama, ali je do danas

ostalo bez ikakvog rješenja. Međutim, nakon usvajanja odluke radni kolektiv u financiranju takvih i sličnih institucija krajnje je vrijeme da se tom pitanju posveti veća pažnja i briga. Savez omladine općine će u tom pravcu pružiti pomoć baš kad je u pitanju daljnje školovanje njegovih članova. Otvaranje jedne takve škole ne bi se smjelo više odugovlačiti, a uloženi napor i sredstva sasvim je sigurno da će se za veoma kratko vrijeme dvostruko vratiti. Postojanjem srednje tehničke škole u Šibeniku otvorile bi se široke perspektive daljnjeg razvoja šibenske privrede i komune u cjelini. (j)

ŽIVOT JEDNE ŠKOLE

Kakve sve epitete nisu imputirali ovoj školi, a sve zbog njezina položaja i vanjskog izgleda. Peta osnovna škola, iznikla je na gradilištu uz lijevu stranu puta prema Mandalini, na mjestu gdje zimi bura zavija, a gdje se ljeti kamen užari i trava sažeže.

Tri nastambe, »barake« građevinskog poduzeća »Pavlo Radan« pretvorene su u školske prostorije još prije 4 godine. Napuštene su bile učionice Industrijske škole u kojoj se nastava dotad odvijala. Ova škola je ionako već bila. Opreterena. Iz udobnih velikih učionica djeca su se preselila u potleušice na terenu gdje osim krša i građevinskih otpadaka ničega drugog nije bilo. Borba za školski prostor bila je i ovdje izrazito prodorljiva.

Kako dakle živi ta škola?

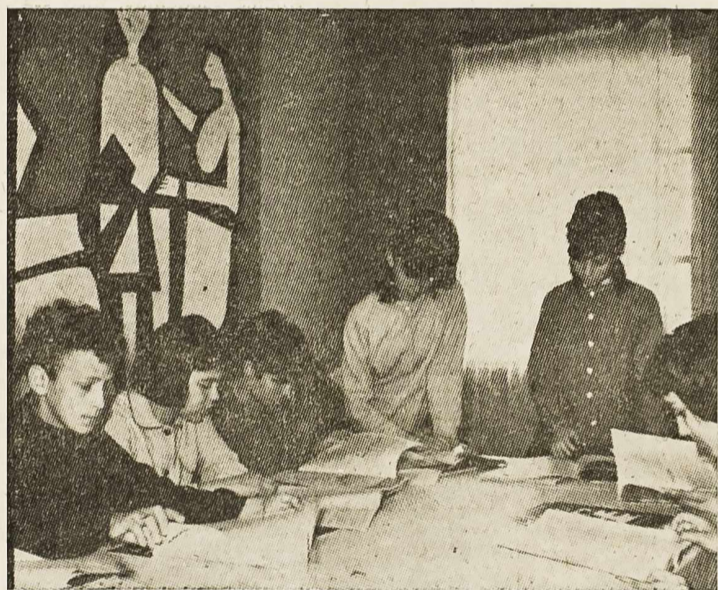
Ako je statistika pozvana da i ovdje kaže nešto uvodna, onda se može navesti ovih nekoliko podataka: školu sada pohađa 1.650 učenika u 44 odjeljenja; sva odjeljenja ne nalaze se u toj školskoj zgradi. Nastava u 14 razreda odvija se u Pedagoškoj gimnaziji, a postoje i 4 područna odjeljenja na selima. Rad na toj relaciji Mandalina-Križ i obratno nije osobito pedesan, ali drukčije, pogotovo u jutarnjoj smjeni, su »putnici«

iz Brodarice, Jadrtovca, Bilica, Zaborjenika i Ražina. U višim odjeljenjima putuju 30 posto učenika, a u svima zajedno 14 posto. Svi se oni voze. Ipak ima i onih koji pješače. Prijevoz za djecu je prilično težak.

— Nastojimo ovoj djeci olakšati rad koliko je god to moguće — rekao nam je direktor škole Mile Pavičić. Među ostalim, usklađujemo im gradivo i podešavamo ga, koliko je god to moguće, njihovim prilikama. Pri dolasku u školu ta djeca imaju posebne prostorije gdje se zadržavaju do početka nastave. Pripremaju se za pojedine predmete ili do početka nastave igraju šah ili stolni tenis.

Vidjeli smo kako za vrijeme odmora dobivaju i topli doručak iz veoma dobro uređene školske kuhinje.

U lijepo dekoriranoj zbornici zidni sat je pokazivao 10,20 sati. Veliki odmor. Prikupljaju se nastavnici, izmjenjuju svoja zapažanja. Radio-Zagreb emitira muziku. U blagovaonici formira se red koji brzo odmiče. Učeni-

ci primaju kavu i sjedaju za svoje stolove, bez velike buke i žagora.

Interesirali smo se kod direktora i nastavnika za uspjeh učenju učenika ove škole. Nismo vršili nikakve usporedbe s drugim školama ili s prošlim godinama iste škole. Saznali smo da se uspjeh uglavnom kreće oko prosjeka uspjeha ostalih škola. Učenici koji putuju ili pješače pokazuju nešto slabiji uspjeh. To je poznata slabost i vezana je za specifičan život na selu, gdje školska djeca obavljaju i različite poslove koji im oduzimaju vrijeme za učenje.

Učenići su, međutim, veoma aktivni u izvanškolskim aktivnostima, u kojima su pokazali dobar interes. Stoga ni rezultati nisu ostali nezapaženi. Koliko je samo utrošeno truda na izradi amaterske radio-stanice, prve u šibenskim školama?! Ona je danas sposobna da funkcionira, ali još nema svoje mlade tehničare. Trojica učenika u pravu se podučavaju na jednom tečaju u gradu. Kada ga završe, oni će voditi sekciju. Fotoamateri rade u maloj laboratoriji škole. Čini se da je rad te sekcije nekada bio intenzivniji. Sada ona okuplja manji broj učenika koji su se specijalizirali za fotografije.

Mladi pisci literarne i novinarske grupe daju od vremena do vremena svoje priloge do školski list »Đača iskra«. Do

sada je izišlo 11 brojeva toga lista. Uređuje ga redakcijski odbor Pionirskog sveučilišta. Posljednji broj izišao je 8. svibnja ove godine. Postoji u školi i veoma uspješan zbor i orke-

star, koji iza sebe imaju dosta nastupa.

Dramska sekcija je veoma uspješan zbor i orkestar, koji iza sebe imaju već dosta nastupa.

Dramska sekcija je sastavljena zaista od nekoliko vrijednih mladih glumaca. Gledali smo jednu probu »Pokondirene tikve« pripremljene učenici. Taj komad pripredaje povučica pe-

Ne bi se moglo kazati da jednadavno provedena anketa želja šibenskih osmoškolaca za daljnjim školovanjem unijela još jedan gram težine u ionako veoma kompleksnu prosvjetnu problematiku. To se ne bi moglo zaključiti jednostavno zbog toga što raskorak između želja i realnih mogućnosti nije akutan tek od danas, jer ga susrećemo već nekoliko posljednjih godina. Neki podaci, međutim, sile na razmišljanje, i čini se da nije ni dobro ni poželjno što su gotovo identični lanjskim preklanjanim. Ma koliko mi htjeli stvar primiti što hladno krvnije — ostaje i te kako mnogo razloga koji upućuju na zaljubljač da su izvjesne orijentacione promjene u šibenskom školstvu ne samo poželjne već i neophodne.

Osmoškolci na raskršću

Pred nama stoje suhoparni podaci. Naravno, nismo kloni priori stajati uz njih, ali ima i takvih koji svoju realnu opravdanost nedvojbeno pokazuju. Naime, prema anketi koju je među učenicima završnih razreda osnovnih škola na području naše komune provela Služba za profesionalnu orijentaciju Zavoda za zapošljavanje radnika — 195 učenika želi nastaviti školovanje u Gimnaziji, 104 u Pedagoškoj gimnaziji, 49 u Ekonomskoj školi, 112 u Medicinskoj školi, 22 u Bolničkoj školi, četvorica u Metalurško-tehnološkoj školi, dok bi školu učenika u privredi željelo pohađati 560 tih učenika.

Nadalje, u vrijeme kada je anketa uriličena — 213 učenika nije bilo još donijelo odluku o daljnjem školovanju, a 143 mladića i djevojke namjeravaju da pohađaju škole kojih nema u Šibeniku. Ti podaci sami govore prilično mnogo, naročito ako se pogleda broj učenika koji su se prijavili za neke šibenske škole. Sudeći po tim podacima, daljnji rad Metalurško - tehnološke škole došao bi u pitanje. Ta se činjenica uvjetni smo, ne bi smjela izgubiti iz vida.

S druge strane, imamo i podatke o tome kolike su mogućnosti šibenske škole drugog stupnja: Gimnazija npr. može primiti 250 učenika, Pedagoška gimnazija 120, Ekonomska škola 80, Medicinska škola 25, a isto tako i Bolnička, dok Metalurško - tehnološka škola ima mjesta za 100 učenika. Tome treba nadodati i podatak da su šibenske privredne organizacije do sada otvorile 130 mjesta za učenike u privredi.

Čini se da je nesporazum, bar za sada, nemoguće izbjeći. S jedne strane 562 učenika završnih razreda osnovnih škola želi izučavati zanat, a s druge strane privreda je, za sada, spremna da ih primi 130. Ako bi se pošlo s pozicija trenutnih raspoloženja škola, učenika i privrede, nije teško zaključiti da gotovo polovina ovogodišnjih osmoškolaca ne bi mogla nastaviti školovanje. Kada o tome govorimo i kad se zna da će ove godine osnovne škole »izbaciti« oko 1500 učenika, ne zaboravimo ni na činjenicu da će izviestan broj učenika koji ove godine već pohađaju srednje škole ostati u istom razredu, a treba zanemariti ni podatak da se prošle godine svi zainteresirani nisu uspjeli upisati u šibenske škole drugog stupnja.

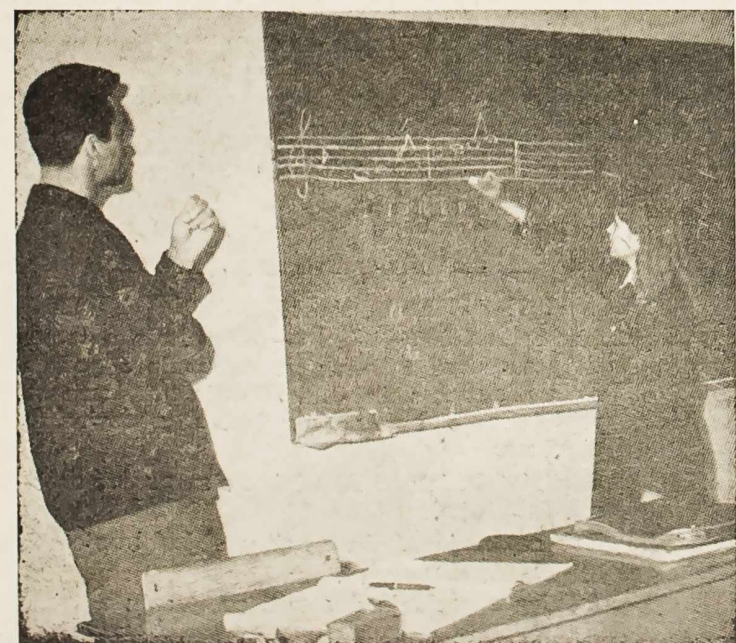
To naravno, čini situaciju oko ovogodišnjeg upisa u srednje škole ostati u istom razredu, a ne da će trebati da se riteži — napoleđ — nerješiva situacija.

Zašto je to tako? Da bi se dobio odgovor na to aktuelno pitanje, trebalo bi »zaviriti« i u

privredne organizacije. Trebal bi ne samo znati kakva je sadašnja kvalifikacija zaposlenih radnika i službenika nego perspektivne proizvodne planove svake radne organizacije. Tada bi put do odgovora bar djelom mogao biti lakši. Jedn stvar ni ovoga puta ne bi trebalo mimoići. Radi se, naime, tome da se do sada problem uključivanja omladine u škole drugog stupnja po završetku osnovne škole rješavao bez dovoljn sistema i plana. Rješenja su uglavnom bazirala prema broju škola i prostorija u postojećim školama, a da se pri tome gotovo uopće nije imao tačan svid u profil kadrova koji su potrebni privredi i društvenim službama. Konkretnije, politiku uključivanja kao i orijentiranost omladine prema budućem pozivu nije niako dublje zahvaćala te se ona odvijala dosta stihijski. To je dovelo do toga da su škole često raspisivale natječaje prema broju potrebnih mladića, bez obzira na slobodne, sklone i interese učenika. Ako se ponekad i nije tako radilo, na kraju je bilo sve isto, jer se nastojalo da se upišu svi učenici završnih razreda osnovnih škola. Čini se da je često prevladavalo mišljenje da je najvažnije da se što veći broj đaka upiše u škole drugog stupnja, da se malo vodilo računa o tome kako će oni po završetku školovanja naći zaposlenje. D se takva politika, unatoč svojoj trenutnoj pobornosti, u se putu osvećivala i da se i danas osvećuje, nije potrebno vjeravati.

U čitavome ovom kompleksu čini se da bi trebalo posebno pokloniti pažnju podatku da 562 učenika želi da izučava zanat. Preko toga podatka ne bi trebalo prijeći iz više razloga. Prije svega, on demantira one koji u posljednje vrijeme uporno ponavljaju da se omladina sve više i više orijentira prema takozvanim činovničkim zvanjima. Da takvo mišljenje nije tačno, potvrđuje i podatak da od svih učenika koji su se u anketi izjasnili njih 482 želi pohađati Gimnaziju, Pedagošku gimnaziju, Ekonomsku školu, Medicinsku školu i Školu za bolničare.

Ako usporedimo broj tih učenika s onima koji žele pohađati samo školu učenika u privredi, biv će neke stvari jasnije. Drugo je pitanje da li će i na kraju privreda ostati na tome da na izučavanje zanata primi samo 130 učenika. S obzirom na novozakonske mjere, koje popravljaju materijalni položaj učenika u privredi, moglo bi se zaključiti da će privreda nastojati da joj se bar sada ne natuče više učenika nego što joj treba. Kakav će biti izlaz iz te situacije za sada je ipak prerao govoriti, ali da će biti poteškoća — to je izvan dvojbe.

Učenići ove škole zauzeli su

Uz 900-godišnjicu Šibenika

BORBA TROGIRANA I ŠIBENČANA

Gotovo jedno puno stoljeće vodila se ogorčena borba između Trogira i Šibenika. Ta je borba započela 1197. godine paš u vrijeme kada je Šibenik odlučio da se odijeli od trogirskobiskupije. Te godine, naime, šibenski kler obratio se dalmatinskim biskupima na pokrajinskom saboru u Splitu koji je rebao da donese presude u jednoj raspravi protiv trogirskog klera i biskupa. Borba je izbrzo prešla i na stanovništvo ova dva dalmatinska grada. O obito je uzela maha oko 1240. godine kada su šibenski kanonici izabrali Stanišu za nadpapa. No, trebalo je da njegovo menovanje potvrdi trogirski biskup Treguan, jer je Šibenik bio izravno potpadao pod trogirsku biskupiju. Treguan je izdao potvrdu da se Staniša imenuje za nadpapa, ali je ujedno povećao porez koji je stanovništvo Šibenika trebalo ubuduće plaćati. Šibenčani, međutim, bili su toliko ogorčeni da više nisu htjeli priznati ni nadpapa ni biskupa. Treguan na to odgovori da se sve crkve u Šibeniku zatvore. No, šibenski kler je iz podršku građana uskratio poslušnost trogirskom biskupu, a crkve su i nadalje otvorene. Do pomirenja između biskupa Šibenskog klera došlo je na molbu splitskog kaptola, ali ono je trajalo samo kratko vrijeme.

Budući da je trogirski biskup teče posjećivao Šibenik, pobuše se Trogirani i splitski nadbiskup je bio prisiljen da zabra ni trogirskom biskupu da posjećuje Šibenik. Ta je zabrana izazvala u Šibeniku negodovanje. Ono je rezultiralo zahtjevom da se osnuje posebna biskupija koja će biti savsime neovisna o Trogiru. Pune tri godine šibenski kler i građanstvo živjeli su bez ikakve veze sa Trogirom i tamošnjim biskupom. I kad porez nitko nije plaćao, Trogirani se požale kralju Beli. Nakon intervencije splitskog nadbiskupa, koji je dao pravo Trogiranima, i nakon uskraćivanja svake poslušnosti, šibenčani se posluže varkom. Kler izabere za biskupa nadpapa Stjepana i zamoli papu da za potvrdi, jer da navodno to neće da učini splitski nadbiskup. Kad je za sve to saznao Trogir, ovaj pošalje svoje delegate papi kralju, a i Šibenik istovremeno pošalje svoje predstavnike. Nakon neuspjele papine intervencije ponovo dođe do svade i trogirski biskup Kolumbano a matemizira šibenskog nadpapa

Stanka i nekoliko uglednijih crkvenih osoba. Kao odgovor na to Šibenčani izaberu za biskupa Pavla Erizija, i unatoč prijateljama sa raznih strana, pa čak i od pape Grgura X koji je zaprijetio prokletstvom svih Šibenčana, Pavle je biskupovao punih tri naest godina. Iza Pavlove smrti nezakonito je biskupovao deset godina Leonardo. I konačno, godinu dana kasnije, tačnije 19. lipnja 1298. godine Šibenik je dobio prvoga zakonitog biskupa iz franjevačkog reda. Bio je to Martin - Rabljanin.

Bit će interesantno spomenuti što je prvi biskup dobio na ime dotacije od strane šibenske općine. U spisima stoji i ovo: Općina daruje posjed u Ivinju od Makirine do Draguše, zatim cijeli otok Zlarin, solne Babić, vinograde u Dazlini, i to od Semilne gomile do položaja zvanog Daska. Osim toga, biskup kupija uzima desetinu svih gradskih, okružnih i seoskih zemalja koje su pripadale Šibeniku, i to od svih dohodaka, pa i stočnih. I na kraju, biskupu je data na trajno korištenje zgrada sa dvoranom i s njim o kolišem na morskoj obali, gdje se danas nalazi biskupska palača.

Tako je stolična borba između Trogira i Šibenika završena osnivanjem samostalne biskupije sa sjedištem u Šibeniku.

KRALJ BELA IV BORAVIO U ŠIBENIKU

U šibenskom predgrađu Crnici postoji i danas crkva Sv. Elizabete, u kojoj se, prema narodnoj predaji, bio zaklonio kralj Bela IV biježeći pred Tatarima i Mongolima. Prije 130 godina navodno su obitelji Blažević pronašle u jednom grobu krunu koja je imala pripadati kralju Beli IV. Svo stanovništvo sela Crnice, koje se nekad zvalo Čarvenica, izumrlo je za vrijeme kuge polovicom 17. stoljeća.

Tatarski vođa Kaidan provolio je s vojskom u Dalmaciju u namjeri da se domogne blaga kralja Bele IV. Dočuvši da je Bela pobjegao u Dalmaciju, Kaidan je preko Velebita prodro u sjevernu Dalmaciju 1242. godine. Kad je u međuvremenu doznao da je Bela posjetio Klis, navalni na Klis a zatim na Trogir, gdje se u to vrijeme kralj Bela sklonio. Nakon što je Bela ukrao svoje blago na brodove, Kaidan se dade u potjeru za njim. U to vrijeme dođe do dvije bitke, jedne na moru, a druge na kopnu. Tačno mjesto odigravanja tih bitaka nije poznato ali se vjeruje da

su se morale odigrati nedaleko rijeke Krke prema kojoj su pobjegle vojske tatarskog vođe Kajdana kad su doživjele poraze. Bela je sa jačim brodom lako svladao tatarsku vojsku, ali je na kopnu bilo kudi kamo teže sa brojčano jačim neprijateljem. Uzimajući u obzir da se u zaleđu Šibenika nalazi brdo zvano Trtar, a da je rijeka Krka također blizu, vrlo je vjerojatno da su upravo na tom mjestu Tatar doživjeli poraz na kopnu, dok se bitka na moru vjerojatno odigrala oko otoka Zlarina i Prvića. Bela se nakon Kajdanove potjere stalno zaklonio u šibensku crkvicu i tu ostao sve dotle dok cijela Dalmacija nije bila pošteđena od daljnjih pustošenja tatarske vojske.

Sam Bela IV u darovnici koju je posvetio braći Kresu, Kupiši i Raku veli, među ostalim, i ovo:

— Junaci strijeljani i tatarskim mačevima ubijeni ležali su nagomilani oko kralja, kao zid i ograda, da kralj nije mogao poći naprijed, ni natrag uzmaći. Kad iznenada, u vrijeme najžešće bitke, te najveće opasnosti, doletješe tri brata Kres, Kupiša i Rak sa trideset i osam braće i rodaka svojih iz ravnoga Srijema. Sukobivši se sa tatarskim četama, prodrijaše kroz najgušće gomile do samoga kralja, te spasiše kraljevu glavu i kraljev barjak. Junački Kres, kad je opazio nekoga tatarskog vođu, kako je nanišan svojim lukom na kralja, naperi svoju strelicu protiv njega te mu izbiče oba oka i odsječe glavu nred kraljevim očima, a truplo baci u morske dubine. Navalni zatim smiono sa drugovima na ostale tatarske čete i na njihove šančeve, te stade neprijatelja sjeći mačem, gaziti nogama

i bacati trupla tatarska u sinje more, kao guske u ribnjake.

JURAJ SIŽGORIĆ: DE SITU ILLYRIAE

U 15. stoljeću živio je i djelovao jedan od najvećih evropskih i naših humanista — Juraj Sižgorić. Obitelj Sižgorića porijeklom je iz Skradina, a sam Juraj rođen je u Šibeniku 1420. godine. Skolovao se u Padovi, a umro je 1509. godine. Prvo njegovo pjesničko djelo obelodanjeno je 1477. godine »Elegiarum et Carminum« u kojem se navodi i pjesma kako su Turci poharali šibenska polja. Drugo njegovo djelo napisano je na talijanskom jeziku: »Delle piu nobili prerogative di Sebenico«, izdano oko 1500. godine. U jednom svom pismu Marko Marulić ističe da je ponosan na svog zemljaka zbog tih pjesama. No najznačajnije djelo svakako je »De situ Illyriae et Civitate Sibenicis« (O položaju Ilirije i grada Šibenika), koje je posvetio svome prijatelju šibenskom knezu Antunu Calviu. U predgovoru stoji u prijevodu i ovo: »Tako, uzvišeni pretore Antune Calvi, imaš položaj Ilirije i grada Šibenika, koji nam mnogo duguje. Tebi kao najboljem ocu i preslavnom pretoru, a meni pak kao sinu. Molim te da primiš ovakvo naše skromno djelo, da bude znak moga vječnog poštovanja prema Tebi, baš na obljetnicu, kad si sretno stupio na preturu Tvogje oblasti, koju mi kao sretnu držimo u ugodnoj uspomeni. Tebi jednom, naka živi Tvaja plemenitost. U Šibeniku, godine 1487.«

Dielo se u rukopisu nalazi u knjižnici u Veneciji, a prijepis je sačuvan u arhivu Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Ovo djelo

štampano je 1899. godine prof. Milivoj Srepol u »Gradi za povijest hrvatske književnosti«. Djelo je podijeljeno u 18 poglavlja i čini važan prilog za upoznavanje tadašnjih institucija i narodnih običaja ovog kraja. Sižgorić se razlikuje od ostalih humanista onoga doba po tome što je iznad svega veličao naše narodne nošnje i običaje a za naše poslovice doslovce veli: »Čini se da nisu oštromniji od njih ni Solomonovi zakoni, ni što je Numa Pompilije izmislio, ni sama Pitagorina nauka«.

Deveto poglavlje posvećuje dalmatinskim gradovima, a posebno Šibeniku, okolici i Zlarinu. U 17. poglavlju ističe narodnu pjesmu, navodeći da se ona pjeva svagdje: pri poljskim radovima, u ljubavi, tu kolu, u svatovima i za vrijeme pogreba. Govori i o šibenskim običajima, o tzv. »proslavi«, koji običaj je star isto toliko koliko i njegovo najistaknutije djelo. Karakteristično je za Sižgorića i to što našu narodnu pjesmu stavlja uz bok najboljih ostvarenja u latinskoj i grčkoj poeziji.

5. FESTIVAL DJETETA

U vremenu od 26. lipnja do 5. srpnja 1965. godine održat će se u Šibeniku Peti festival djeteta na temu: »Dijete, muzika i pokret«.

Prema definitivnom programu, na ovogodišnjem će festivalu sudjelovati najpoznatija dječja i pionirska kazališta iz Beograda, Zagreba, Ljubljane, Skoplja, Sarajeva, Osijeka, Niša, Mostara, Rijeke, Splita, Šibenika i kazalište lutaka »Arlekin« iz Varšave.

Kroz manifestacioni dio programa bit će izvedeni: »Uspavana ljepotica«, »Biberče«, »Klovn i njegov cirkus«, »Sonček«, sonček zlati«, »Mišić Gricok«, »Pepejug«, »Farmerke«, »Pinokio«, »Kopelija«, »Veseli medvedić«, »Plavi lav«, »Drveni vojnik i njegovi prijatelji«, »Naše igre«, »Generalska opera«, »Dječak i vjetar« i »Revija muzike i baleta«.

Studijski dio obuhvaća sedam referata: Mihailo Vugdragović — Beograd: »Muzika i dijete«, Ksenija Kecojević — Beograd: »Klasični pokret i igra

kao osnova za razvoj ostalih formi igre«, Bora Popović — Beograd: »Predškolsko dijete i muzika«, Ana Maletić — Zagreb: »Doživljaji pokreta«, Trudi Rajch — Zagreb: »Improvizacija kao element muzičko-ritmickog odgoja«, Leopoldina Tepeš — Zagreb: »Muzika i lutke« i Danica Nola — Zagreb: »Rad na školskoj sceni«.

Svi referati bit će održani u prostorijama DIT-a, a predstave u Narodnom kazalištu, na trgu pred Gradskom vijećnicom i u dvorištu DTO »Partizana«.

Zadnjeg dana festivala održat će se sjednica Festivalskog vijeća s predstavnicima kazališnih kuća koji će učestvovati u manifestacionom dijelu programa. Istog dana poslije podne njih će primiti predsjednik Skupštine općine Šibenik u Gradskoj vijećnici. — kb —

OGLEDALO

OSKAR

Deterdženta ni za lijek. Kad — odjednom repovi pred prodavaonicom; samoposlugom. Stigao »Radion« — proširila se vijest gradom. Baš lijepo: »Radion« — pere sam. Ali — sve domaćice nisu uspjele dobiti toliko potrebno sredstvo za pranje. — Molim te, susjedo, bar dvije žlice. Samo da operem »lavandine«. Vratiti ću ti petorstruko, dak ako boga znaš! Tako moli susjeda susjedu. Sve trzavice oko plaćanja struje na stepeništu su izgladene. Na muci se poznaju junaci! Dvije žlice običnog deterdženta izmiriše »zaracene« susjede. Tako je bilo prije nekoliko dana sa higijenskim papirum. Jedno vrijeme pomirbenu ulogu odigrale su čakalice. Kad je higijena u pitanju, sve se žrtvuje: čak i obavezne susjedske zadjevice, koje su u većini slučajeva došle kao posljedica malih ekrana. Bolje je nekomunicirati sa susjedom nego da ti svake večeri dolazi u goste televizoru. — Te — molim te da vidim »Do ili ne«, te — večeras je »Vremeplov«, te »Benfica« — »Inter«, te . . . — Dat ću ti pola »Oskara« za jednu emisiju s Mičom Orlovićem. Znaš, on je . . . pst, ovo da preuštis kod moga muža. Nestašica deterdženta odigrala je pozitivnu ulogu u poboljšanju međususjedskih odnosa. Deterdžent postao jači od kućnih savjeta. »Oskar« treba dodijeliti Oskara za miroljubivu ulogu. A trgovini tri kaktusa iz »Studija«. Kaktuse će trgovina poslati proizvođaču.

MARIN

Iz školske zadaće

TO JUTRONA KRILIMATUGE

Najužnije jutro moga djetinjstva je ono jutro kad mi je umrla majka.

Bilo je to početkom jeseni 1954. godine. Sjećam se toga dobro. Svanjivalo je. Svježiji jutarnji zrak prodirao je kroz otvoren prozor u sobu.

Provirivao sam ispod pokrivača i tužno gledao slike na zidovima, koje su se u mraku činile kao neke nejasne mrlje. Mrak je odlazio i nastao je dan. Htio sam ustati, a oči su mi se sklupale. Iz kuhinje se povijala para kave koja je stajala na uglu stola.

Ispred vrata vukla se tmurna i siva magluština, mučno i tegobno kao neki starac. Na odru je ležala moja mrtva majka. Nikad neću zaboraviti njezine njezine ruke isprepletene plavim žilama i svijetle oči koje su uvijek pružale majčinu ljubav.

Zivko Mandić,
učenic Metalurško-tehno-
loške škole Šibenik

GOJKO JAKOVČEV:

Migracija stanovništva sjeverne Dalmacije do 1941.

Svakako je naša zemlja imala, pored štete, o čemu je već govoreno, i određenih koristi od svojih iseljenika. One se mogu vidjeti iz slijedećih podataka:

»Računa se da je od 1919 do 1. jula 1932 godine ušlo u Jugoslaviju oko 250.000.000 dolara ili 5 milijardi dinara; neke porjene daju podatak od 20 milijardi dinara. Vjerojatno je taj znos i veći, jer je naročito jak priliv iseljeničkog novca bio odmah poslije svršetka prvoga svjetskog rata . . .

Podacima o prilivu novca prije prvog svjetskog rata ne raspolažemo, ali svakako je i taj priliv bio znatan. Teško je reći koliko je od iseljeničkih ušteda upadalo na područje sjeverne srednje Dalmacije, ali je to svakako bio znatan iznos, koji je pridonio da se bar nešto porave ekonomski uvjeti jednog dijela stanovništva. Orijentaciono se može računati da na to područje otpada oko 20% iznosa poslanog u Jugoslaviju. Početkom drugog svjetskog rata iseljavanje našeg stanovništva u inozemstvo prestaje«.

Kad se zna da je ogromna većina naših iseljenika bila bez kakvih stručnih kvalifikacija i da je zato obavljala najgrublje,

pa samim tim i najslabije plaćene fizičke radove, postavlja se pitanje kako su i na koji način ti naši ljudi štedjeli i kako su dolazili u položaj da čak i pošalju koju paru u domovinu? Oni su prvenstveno radili na razlici u životnom standardu. Tako su svojim uštedama oni utjecali na platnu bilancu, na stvaranje kapitala i na povećanje životnog standarda u našoj zemlji.

Neki od njih su novac plasirali i u našu trgovačku mornaricu, tako da je u nekim parobrodarskim društvima bilo i do 30% iseljeničkog kapitala (Dubrovačka plovidba npr.), a neki — vrlo rijetki od njih — uspješno su se snašli tuđem svijetu, gdje su postigli visoke položaje, bilo u državnom aparatu, bilo u raznim kulturnim ili ekonomskim institucijama, a poneki su opet postali i vrlo vješti poslovni špekulanti i vlasnici velikih parobrodarskih društava, rudnika, itd.

A sad da vidimo kretanje stanovništva sjeverne Dalmacije između dva svjetska rata, a prema popisu iz 1921. i 1931. godine:

1921. godine prisutno stanovništvo po kotarima sjeverne Dalmacije iznosilo je:

kotar	površina km2:	pravoslavni:	rimokatolika	broj stanovnika na 1 km2:	svega:
Benkovac	1.799	28.266	25.488	oko 30	53.754
Biograd	531	416	22.895	oko 44	23.311
Knin	1.407	29.572	25.402	oko 39	54.984
Preko	448	6	20.179	oko 45	20.185
Šibenik	953	7.822	50.102	oko 60	58.018
Svega:	5.138	66.082	144.066	oko 43,6	210.252

Još je bilo registrirano i 210.252, ukupnog broja stanovništva sjeverne Dalmacije, a koji broj se nalazi u zbiru od

Stanje 1931. godine bilo je slijedeće:

Benkovac	31.266	27.828	oko 33	59.790
Biograd	736	29.307	oko 56	30.063
Knin	32.020	28.340	oko 42	60.465
Preko	33	21.824	oko 48	21.870
Šibenik	10.023	57.762	oko 71	68.135
Svega:	74.771	165.061	oko 50	240.323

Još je registrirano i 491 lice drugih narodnosti, odnosno vjeroispovijesti, a koji broj se nalazi u zbiru od 240.323 stanovnika sjeverne Dalmacije.

Kako se vidi, stanovništvo sjeverne Dalmacije kroz deset godina je poraslo za 30.071 stanovnika, ili za 12,1%. Porast za svu Dalmaciju iznosi 12,1%. Kroz to isto vrijeme od deset godina porast stanovništva sjeverne i srednje Dalmacije je manji u odnosu na registrirani porast u državi, a u odnosu na Hrvatsku on u navedenom vremenu stagnira (1921. g. udio stanovništva ovog područja u ukupnom broju stanovništva Hrvatske, imajući u vidu granice današnje SR Hrvatske, iznosio je 14,61 posto. Isto stanje je registrirano i 1931. godine). Prema popisu iz 1948. godine taj udio iznosi 15,11%, a 1953. godine 15,40%. U odnosu na udio stanovništva sjeverne i srednje

Dalmacije u ukupnom broju stanovništva FNRJ imamo pad, koji se kretao ovako: 1921. godine 3,99%, 1931. godine 3,80%, 1948. godine 3,60%, 1953. godine 3,56%.

Stanovništvo Jugoslavije brže je raslo od stanovništva promatranog područja! Možemo sa određenom dozom sigurnosti tvrditi da je na rast, odnosno pad stanovništva utjecao i proces emigracije stanovništva iz ovoga našeg kraja.

Za našu konačnu analizu i zaključak po ovoj glavi bit će od interesa navesti i slijedeće podatke o našim iseljenicima, ovog puta sa teritorije čitave SR Hrvatske. »Prema podacima Iseljeničkog arhiva Matice iseljenika Hrvatske poslije 1945. g. živi u iseljeništvu više od 1,5 milijuna naših sunarodnika, tj. neposrednih iseljenika ili njihovih potomaka. Oni su po pojednim kontinentima, odnosno

djelovima kontinenta raspoređeni ovako:

Sjeverna Amerika 1.050.000
Srednja Amerika 15.000, Južna Amerika 260.000, Australija 30.000, Azija 20.000, Afrika 9.000, Evropa 200.000.

Po nacionalnosti na Hrvate otpada 860.000, na Srbe 290.000, na Slovence 350.000, na Make-donce 40.000, na Crnogorce 30.000.« Ukupan broj iseljenika Hrvata, među kojima je najveći broj Dalmatinaca, u odnosu na sve ostale nacionalnosti odnosi se kao 57,94% : 42,06%, odnosno više od polovine svih jugoslavenskih iseljenika čine Hrvati, pa nam ovaj odnos može pomoći da izvučemo još jedan zaključak, a taj je: pored ekonomskih momenata, koji su nagonili naše ljude da ostavljaju svoj rodni kraj, na proces iseljavanja utjecali su i protunarodni režimi, kako onaj Austro-ugarske, tako i onaj stare Jugoslavije.

U odnosu na problem općih migracionih kretanja potrebno je još jednom podvući da je ono imalo i jedan ogroman značaj, jer su . . . migraciona kretanja . . . znak strujanja, previranja i mešanja stanovništva, koje obara geografske, etnografske, privredne i kulturne pregrade, izjednačuje ekonomske šanse raznih oblasti i pokrajina, izravnava narodnosne, plemenske i druge suprotnosti i doprinosi tako stvaranju jedne nacionalne svesti i cementiranju jedinstva nacije«.

Sve navedeno djelovalo je kao jedna obiektna nužnost, neovisna o volji i svijesti ljudi — ali, ponekad, naglašena i tim faktorima — i utjecalo je — pored još i drugih elemenata na rela-

tivno brzo buđenje, narastanje i jačanje svijesti o jednom općejugoslavenskom bratstvu naših naroda, svijesti, čiji nosilac je među prvima bila i Dalmacija.

I dalje: »Migraciona kretanja otkrivaju puteve i načine formiranja gradova i njihova razvika i pomjeranja strukture društva od pretežno seoskog pretežno gradskog tipu«.

Jedna immanentna težnja, misao i stalna psihička preokupacija našeg čovjeka, bazirane na ekonomskim i drugim društvenim momentima, da stremi nečim višem, novom, boljem — pa makar to bilo i izvan njegove kuće, kraja, čak i domovine — jedna takva komponenta, između niza drugih, uvjetovala je da on lako usvoji za sebe i misao o jednom novom, boljem životu i tu kod svoje kuće, ukoliko se uključi u jednu borbu čiji je zadatak rušenje staroga klasnog društva, kojemu nije moglo otvoriti perspektivu na nešto novo, drukčije i bolje, tu — u njegovoj kući, kraju, domovini . . . Opći socijalni uvjeti, plus takve objektivne okolnosti kao što su: okupacija zemlje 1941, gubitak nacionalne nezavisnosti, politika i teror ustaša i četnika, itd, uvjetovali su relativno lako opredjelivanje i onako mobilnog naroda sjeverne Dalmacije za narodnoslobodilački pokret tokom 1941. godine. Na to opredjeljivanje utjecao je i tako značajan i presudan subjektivni faktor kao što je postojala, politika i rad komunističke partije Jugoslavije, njezinih organizacija i članova na terenu sjeverne Dalmacije.

K r a j

TABLICA

Olimpija	27	19	7	1	73:21	45
Sloboda	27	19	5	3	59:20	43
Maribor	27	15	4	8	49:28	34
Čelik	27	12	6	9	45:34	30
Rudar	27	12	4	11	51:52	28
Šibenik	27	10	8	9	32:41	28
Slavonija	27	10	7	10	54:42	27
Borac	27	8	11	8	43:43	27
Famos	27	9	8	10	40:50	26
Lokomotiva	27	8	9	10	49:56	25
Borovo	27	6	11	10	32:42	23
Varteks	27	8	5	14	32:40	21
Istra	27	7	6	14	24:43	20
Split	27	7	6	14	28:49	20
Kladivar	27	6	6	15	31:57	18
BSK	27	5	7	15	40:64	17

REZULTATI 27. KOLA

Sloboda — Šibenik 1:0, Istra — Split 3:2, Rudar — Maribor 0:3, Olimpija — Slavonija 4:2, Lokomotiva — Čelik 0:0, BSK — Borac 2:1, Kladivar — Famos 0:0, Varteks — Borovo 2:0.

PAROVI 28. KOLA

Šibenik — BSK, Split — Varteks, Borovo — Kladivar, Famos — Sloboda, Borac — Lokomotiva, Čelik — Olimpija, Slavonija — Rudar, Maribor — Istra.

OSVRT NA NOGOMETNO PRVENSTVO SIBENSKOG PODSAVEZA

Ovogodišnje nogometno prvenstvo Šibenskog podsava za bilo je mnogo interesantnije od svih dosad održanih. Naime, u toku takmičenja dogodilo se nekoliko interesantnih momenata.

Na kraju jesenskog dijela prvo mjesto na tablici držao je »Polet« iz Zablaca s jednim bodom ispred šibenskog »Metalca«. Međutim, u nastavku prvenstva »Metalac« je dostigao »Polet« i preuzeo vodstvo, i tako stekao velike šanse da se bori u kvalifikacijama za ulazak u Dalmatinsku zonu.

Prvo što bi se moglo spomenuti, a to je visoka pobjeda »Metalca« u Šibeniku protiv »Požara« iz Skradina od 21:1. Tada se vidjelo da sve nije u redu. To nam govori i činjenica da su gosti u Šibenik doputovali s mladom ekipom i s igračima koji još nisu naučili ni najosnovniju abecedu nogometne vještine. Nakon toga rezultata u Zablacu se čuju vijesti da su igrači »Metalca« nagovorili Skradinjane da im »puste« utakmicu. Zablacani nisu ostali mirni. Oni su nagovarali Tribunjce da se svim silama bore protiv »Metalca«, kako bi ih pobijedili.

Međutim, na utakmici u Tribunju između »Mladosti« i »Metalca« dogodilo se ono čemu se nitko nije nadao. Utakmica je u regularnom vremenu završila pobjedom »Metalca« od 3:1. Poslije utakmice na igralištu je nastala prava tuča između nekih igrača »Metalca« i igrača »Poleta« koji su toga dana doputovali u Tribunju. Ovom pobje-

Stadion: »Sloboda«. Gledalaca oko 3.000. Strijelac: Zadel u 21. minuti. Sudac: Bulatović (Beograd).

»Sloboda«: Hajrović, Demić, Radović, Fazlić, Avdićević, Ivoš, Jakić, Zadel, Jevremović, Gerum, Sijački (Azabagić).

»Šibenik«: Sirković, Grgić, Friganović, Žepina, Miljević, Stošić, Bakmaz (Marinić), Orošnjak, Stanišić, Relić i Peraso- vić.

S minimalnim porazom od 1:0 u Tuzli navijači »Šibenika« mogu biti potpuno zadovoljni. Naime, malo se tko mogao nadati da će Šibenčani pružiti tako jaki otpor domaćem timu koji se i dalje bori za prvo mjesto s vodećom »Olimpijom«.

Zašto su se rasformirali Kolektivac i Polet?

dom »Metalca« se izravnao s »Poletom« i sad je nastala zakulisna borba za bodove.

»Polet« je gostovao u Šibeniku i u vrlo živoj i dinamičnoj igri izgubio u dvoboju s mladom ekipom »Kolektivca« sa 2:1, dok je »Metalca« u Lozovcu pobijedio »Aluminij« sa 4:0.

U posljednjem kolu, koje se trebalo odigrati u nedjelju, »Polet« je trebao putovati u Skradin. Međutim, kako smo već čuli od trenera, »Polet« se više neće takmičiti u prvenstvu Podsaveza iz nepoznatih razloga.

»Metalca« je igrao protiv »Kolektivca«. Utakmica je prekinuta u 70. minuti kod stanja 1:0 za »Metalca«, zbog toga što je »Kolektivac« ostao sa sedam igrača. Naime, sudija je isključio tri igrača »Kolektivca« zbog toga što su prigovarali. Čini nam se da je sudija pogriješio, jer zaista ti igrači nisu zaslužili da budu isključeni.

Poslije utakmice razgovarali smo s nekim igračima »Kolektivca«, koji je ogorčen na postupak tajnika Šibenskog podsava za koji je naredio sudiji da se utakmica prekine. Zbog ovakvog postupka mi ćemo se rasformirati, jer nema smisla takmičiti se u podsavezu gdje se već na samom početku prvenstva zna tko će ući u zonu.

Vijesti da se »Polet« i »Kolektivac« rasformiraju nije nikako za pohvalu, a naročito rukovodstvu podsava za, koje nije na vrijeme reagiralo na neke negativne pojave u toku takmičenja. Sve one koji su prekršili pravila nogometne igre trebalo je kazniti. (DK)

Sloboda - Šibenik 1:0

Po povratku iz Tuzle zamolili smo Svetozara Stanišića da nam nešto ispriča o utakmici u Tuzli i o nedjeljnom protivniku BSK-u iz Slavenskog Broda, i evo što nam je on rekao:

— U Tuzli smo bili potpuno ravnopravan protivnik domaćoj ekipi, koja nas je iznenadila slabom igrom. Izgleda da su se Tuzlaci već pomirili sudbinom da više nemaju nikakve šanse da osvoje prvo mjesto i, tako poslije duže pauze ponovo zau-

sama igra, pa su treneri, usprkos uvjerljive pobjede protivnika, sasvim zadovoljni onim što se u ovako kratkom vremenu postiglo.

Kod pobjednika su i ovoga puta igrali potencijalni prvotimci Orlandini, Tvrdić D., Grašo, Depolo, dok je ekipa »Šibenika« bila prisiljena nastupiti bez svojih igrača Milića, Gulina i Čubrića, koji su ostali kod kuće radi postizanja boljeg uspjeha u školi. Klub je na ovaj način dijelom potvrdio načelo usvoje- no na skupštini, da je na prvom mjestu škola i odgoj, a onda sportski uspjeh.

Ekipa se nastupile u sastavi-

zmu mjesto u prvoligaškom društvu. Naročito slabo im je igrala navala, koje nije izvela nijednu dobru kombinaciju. Mi smo od početka pa sve do kraja utakmice igrali na prvu loptu, što domaćima nije konveniralo. Da smo imali malo više sportske sreće, mogli smo osvojiti jedan bod, a možda i oba. Obrana je bila bolji dio tima.

Kako će biti u nedjelju s BSK-om?

— BSK nam je oduvijek opasan protivnik. Prošle godine smo s njim u Slavenskom Brodu igrali neodlučno 2:2, iako smo vodili sa 2:0. Nadam se da se to ovoga puta neće dogoditi. **Tko je najopasniji u timu BSK-a?**

— Najopasniji igrači BSK-a su Duspara i centarhalf Jasenica, kojeg smatraju jednim od najboljih srednjih pomogača u Drugoj ligi-zapad.

U kojem će sastavu tim igrati?

— Istom kao i u Tuzli.

I na kraju vas molimo da nam kažete tko će, po vašem mišljenju, napustiti Drugu ligu?

— Čini mi se da će to biti BSK i celjski »Kladivar«. Međutim, još se ne zna hoće li ispasti dva ili tri kluba. Ako budu ispadala tri kluba, spomenutima se vrlo lako može pridružiti i »Istra«, koja do kraja prvenstva ima vrlo slab raspored. (DK)

Prvi nastup košarkaša „Šibenika“

„Split II“ - „Šibenik 72:45

ma: »Split« II — Lalić, Grašo 26, Depolo 25, Vukašin, Tvrdić D. 7, Vodička, Murgić 2, Mucić 1, Orlandini 11 i Zupčić. Za »Šibenik« su igrali inž. Dunkić 6, Luštica 8, Klisović 2, Sumić, Juras 9, Belamarić 12, Škarica i Bukić 8. Sudili su vrlo dobro splitski suci Mucić i Karaman. Najbolji kod pobjednika bili su Grašo i Depolo, a slabom i-

grom je iznenadio Tvrdić D. Kod »Šibenika« su svi ispunili zadatak, i da su kod pucanja bili smireniji — potpuno bi zadovoljili.

Slijedeću utakmicu »Šibenik« igra u Šibeniku s ekipom »Partizana« iz Knina. To će biti prvi prvenstveni nastup pred svojom publikom, od koje se očekuje znatna pomoć. I. S.

U nedjelju su se košarkaši novoformiranog kluba »Šibenik« utakmicom u Splitu uključili u takmičenja Južne grupe Hrvatske lige. »Vatreno krštenje« imali su sa »Splitom II«. Domaćini su sasvim zasluženo pobijedili goste, koji su propustili čitav niz sigurnih prilika. Razlog tome je u prvom redu još nedovoljno iskustvo na otvorenom igralištu, a zatim i mali takmičarski staž. Rezultat od 72:45 ne pokazuje pravi odnos snaga na terenu. Ipak se iz toga rezultata, usporedbom sa dosadašnjim rezultatima koji su postignuti sa istim protivnikom, vidi znatan napredak. Više od rezultata zadovoljila je

DALMATINSKA RUKOMETNA REGIJA TREĆA POBJEDA »METALCA«

U nedjelju je odigrano pretposljednje kolo rukometnog prvenstva Dalmatinske regije. Predstavnici Šibenika u tom takmičenju postigli su polovičan uspjeh. »Metalca« je na svom terenu pobijedio dosta dobru ekipu »Partizana« iz Trogira sa 31:26. »Galeb« je dosta oslabljen, bez Mandića, Marlovića i Miluna, gostovao u K. Sućurcu i izgubio protiv domaćeg »Jugovinila« sa 16:15.

Utakmica između »Metalca« i »Partizana« od prve do posljednje minute bila je dosta živa, a na momente i gruba. Uprava »Metalca« bi se zaista trebala pozabaviti nesportskim ponašanjem Junakovića, koji je naoči-

gled svih gledalaca udario pesnicom jednog igrača gostiju kad ovaj nije bio u posjedju lopte. Na takav način se ne igra rukomet!

»Metalca« je u toku cijele utakmice bio u vodstvu s nekoliko zgoditaka razlike, koje je zadržao i do kraja utakmice.

Najbolji igrač utakmice bio je Bašić.

Sudac dosta slab. Pomladena ekipa »Galeba« u Kaštelima je sasvim zasluženo poražena, jer su domaći u toku cijele utakmice bili bolji takmac. Prema riječima rukovodioca »Galeba« Vuletića, iako su poraženi, on je zadovoljan igrom svojih mladića. (DK)

AUTOMOBILISTIČKI RELIJ »BRATSTVO - JEDINSTVO«

Rogulić prvi

U nedjelju je na Tjentištu završena ovogodišnja zvezdasta vožnja »Bratstvo-jedinstvo«, na kojoj je učestvovalo više od 400 automobilista iz svih republika.

Najviše uspjeha na tom takmičenju imali su vozači iz Hrvatske, koji su osvojili pehar

za prvo mjesto. U prvoj ekipi Hrvatske vozio je i naš sugrađanin Aleksandar Rogulić. On je došao prvi u kategoriji automobila do 1.300 kubika.

Rogulić je za osvojeno prvo ekipno mjesto i prvo mjesto u svojoj kategoriji dobio dva pehara, što je svakako veliki uspjeh Rogulića.

KOMISIJA ZA SLUŽBENE POSLOVE SKUPŠTINE OPĆINE ŠIBENIK raspisuje

NATJEČAJ

za popunjenje upražnjenih radnih mjesta u organima uprave Skupštine općine Šibenik.

- U Odjelu za komunalne poslove:
  - SEFA ODSJEKA ZA STAMBENE POSLOVE
Uvjet: visoka stručna sprema (pravni fakultet ili visoka upravna škola) sa 4 god. prakse u upravi.
  - REFERENTA ZA STAMBENE POSLOVE
Uvjet: viša upravna škola sa 3 godine prakse
- U Odjelu za privredu:
  - REFERENTA ZA OSOBNE DOHOTKE U ODSJEKU ZA PLAN
Uvjet: viša ekonomska škola sa 3 god. prakse na istom ili sličnim poslovima.
  - REFERENTA ZA CIJENE
Uvjet: viša ekonomska škola sa 2 godine prakse.
- U Odjelu za narodno zdravlje i socijalno staranje:
  - NACELNIKA ODJELA
Uvjet: visoka stručna sprema sa 5 godina prakse.
  - 2 SANITARNA INSPETORA
Uvjet: odgovarajuća srednja stručna škola sa 3 god. prakse.
- U Uredu za katastar:
  - ZAMIJENIKA SEFA UREDA ZA KATASTAR
Uvjet: geometar sa 5 god. prakse i položenim stručnim ispitom. Prijavu, taksiranu sa 50 dinara takse i sa biografijom, kandidati podnose Komisiji za službeničke poslove Skupštine općine Šibenik. Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka službenika organa uprave Skupštine općine Šibenik. Rok natječaja 15 dana od dana objave.

ODJEL ZA NARODNO ZDRAVLJE I SOCIJALNU ZAŠTITU SKUPŠTINE OPĆINE ŠIBENIK raspisuje

Natječaj

ZA PRODAJU 2 (DVA) NIZE NAVEDENA AUTOMOBILA

1. automobil marke »Lloyd 600« reg. br. Ši-14-35. rabljen, početna cijena 350.000 dinara,
2. automobil marke »Lloyd 600« rabljen početna cijena 300.000 dinara, bez registrarske oznake.

Pravo nadmetanja imaju ratni i mirnodopski vojni invalidi.

Nadmetanje će se izvršiti dana 5. VI 1965. godine u 9 sati u zgradi Skupštine općine Šibenik (sala III kat).

Poblje informacije mogu se dobiti kod ovog Odjela soba 50 od 9—12 sati, a automobile pogledati u komunalnom poduzeću »RIVIJERA« (iza kina »Tesla«).

SKUPŠTINA OPĆINE ŠIBENIK
Odjel za narodno zdravlje i socijalnu zaštitu

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera sovjetskog filma — KAZNENI UDARAC — (do 27. V). Američki film — VELICANSTVENI SEDAM — (28—31. V).
»20. APRILA«: premijera američkog filma — LJUBAV SA NEPOZNATIM (do 31. V).
»ŠIBENIK«: premijera talijanskog filma — SULEJMAN VELICANSTVENI — (do 31. V).

DEŽURNE LIJEKARNE

Do 28. V — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.
Od 29. V do 4. VI — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

VAŽNIJI TELEFONI

Informacije 98
Željeznička stanica 26—44
Autotransport 20—87
Putnik 24—30
Elektra 20—40
Vodovod 20—50
Bolnica 23—33
Hitna pomoć 94
Vatrogasna straža 22—22
Narodna milicija 23—23
Saobraćajna milicija 27—31

VLAKOVI:

Polazak za Zagreb u 10.22 i 19.08 sati, za Beograd u 19.08 sati, za Split u 3.20, 7 i 14.06 sati.

BRODOVI:

Za Split u 4.10 sati, za Rijeku u 21.30 sati.

AUTOBUSI:

Za Rijeku i Zadar u 6.30, 8.45, 9.45, 11.15, 13, 15.15, 19.00 i 22.15 sati.
Za Split u 4, 6, 6.30, 7, 7.15, 7.45, 8, 10.30, 12, 13, 13.45, 14, 14.40, 16, 18.15, 19.30 i 21.15 sati.
Za Dubrovnik u 6.30 i 21.15 sati.

RODENI

Danira, Martina i Ane Perković; Ivica, Mate i Milke Severdija; Mirko, Svetina i Nedjeljke Budimir; Gordan, Stojka i Vinke Troškot; Majska, Ive i Olge Franić; Branko,

Ante i Lorente Miliša; Marijo, Nivena i Marije Mrša; Ivica, Petra i Roze Djelić; Zvonimir, Frane i Bosiljke Ramljak; Ojdana, Krešimira i Zorke Vukopre; Nino, Branka i Frane Teslar; Senija, Mehe i Safije Hrnjica; Jadranka, Nike i Drine Rak; Edi, Rodoljuba Milovanovića i Milke Marinović; Neva, Luke i Vinke Olujić; Želimir, Vjekoslava i Petre Bašić; Ljubica, Strahinja i Slobodanke Dimić; Dragan, Vice i Serafinke Nanjara; Goran, Mile i Jeke Suša; Marijana Marinka i Julije Antić; Gordana, Nikole i Božice Dobrijević.

VIJENČANI

Vinko Močić i Luca Rakić; Ivan

Gašpić i Ivanka Klarić; Dragomir Janjić i Bosiljka Bura i Stanislav Pelc i Marija Jurić.

UMRLI

Tomislav Beloti, star 73. godine; Stipe Milković, star 51. godinu; Ante Makale, star 69. godina; Anđeo Kordić, star 72. godine i Slavko Perić, 20 godina.

TRAŽI SE PAPIGA

Dana 20. V 1965. izgubila sam papigu modre boje. Moli se nalaznik da uz nagradu istu povрати na adresu.

Obitelj KAPELI
Trg Republike br. 2

„MESOPROMET“

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

MALI OGLASNIK

PRODAJE se stan sa pet soba sa nuzprostorijama uz vrlo povoljnu cijenu, u Ulici bratstva i jedinstva br. 34 Šibenik. Za informacije obratiti se Bilandžiji Mili — Vilsonova br. 5 Šibenik.

ISPRAVAK

U članku »Još jedna nova ljekarna« rečenica »kvalitet usluga nezadovoljavajuću« interpretirana je krivo, jer se informacija odnosila na nezadovoljavajuće uvjete u kojima je ljekarna djelovala.